1898

50

50

1948

Aktieselskabet
C. J. Christensens Papirhandel
Telf. 125 ESBJERG Telf. 125

Det var med dyb Vemod vi modtog det Sorgens Budskab, at vor kære Chef og Medarbejder, Direktør C. J. Christensen ikke mere er blandt os.

Den dygtige, ukuelige og fremsynede Leder, som vi med Tillid og Stolthed var knyttet til, havde en enestaaende Retsindighed og ukuelig Tro paa det gode og at det nok skulde gaa ved Guds Hjælp.

Vi ærer hans Minde og vil søge at føre Forretningen videre frem i det gamle Spor.

Medfølgende Hefte var tænkt udsendt til Jubilæet den 30. Januar; men paa Grund af vor Chefs Død blev Udsendelsen heraf udsat.

Paa Bestyrelsens Vegne

H. Christensen

Rude.

AKTIESELSKABET

C.I. CHRISTENSENS PAPIRHANDEL

30. JANUAR

Den 30. Januar 1948 er det 50 Aar siden, at C. I. Christensen startede sit nu landskendte Firma. I denne Anledning har flere af Firmaets Medarbejdere og Venner i den store Kundekreds ønsket at faa Firmaets Historie nedskrevet.

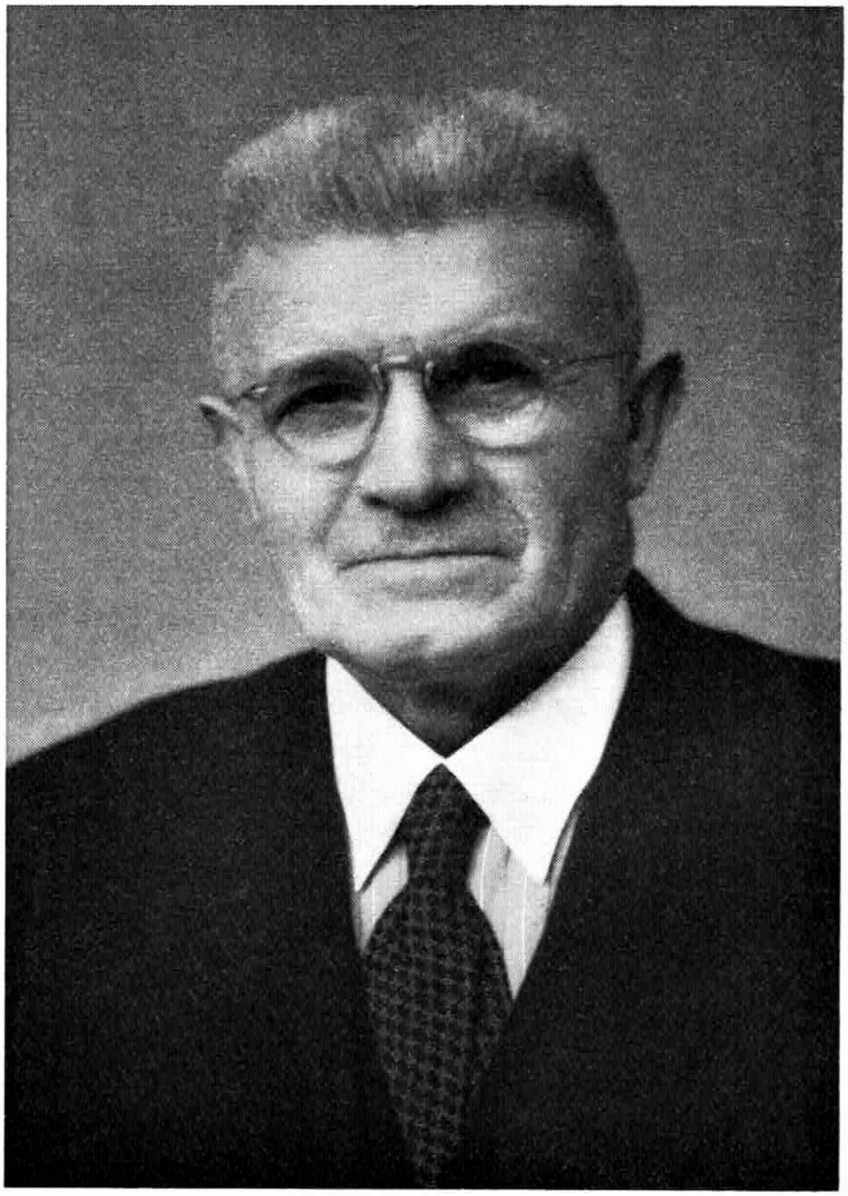
Oprindelig var det Meningen at udgive et stort, smukt Jubilæumsskrift. Men Papir er i Dag en sjælden Vare, der skal omgaas med stor Sparsommelighed. Man er derfor nødsaget til at bringe en noget mere kortfattet Skildring end først planlagt.

Det er naturligvis trist at skulle markere et Jubilæum i Restriktionernes Tegn, men alligevel har man Lov — endog Pligt — til at standse op for et Øjeblik og se tilbage paa det, der er naaet, og derefter vende Blikket mod det, de kommende Tider vil bringe.

De 50 Aar kom for Grundlæggeren C. I. Christensen til at byde paa megen Modgang og mange haarde Kampe; men med den ægte Vestjydes stoute og rolige Væsen besejrede han alle Vanskeligheder paa Vejen frem, saa „Skuden" nu ligger støt i Søen.

Vi beder Dem, gennem de følgende Sider, tage med paa en lille Tur gennem de 50 svundne Aar. De vil se, hvordan Virksomheden voksede op Sten paa Sten, og hvordan det Firma i Dag arbejder, som satte sig den Opgave, altid at opfylde eet eneste Maal: T i l f r e d s e K u n d e r.

Da Firmaet blev grundlagt, nedlagde C. I. Christensen og Hustru selv Grundstenen, der kun bærer et enkelt Ord — T i l l i d.

En Mand kommer til Esbjerg

Den følsomme Digter, Viggo Stuckenberg, kalder i sin Esbjerg-Sang Byen for Lykken, Eventyret, i et nedstemt Land. Ordene passer godt til hele den Periode af Esbjergs Nybyggertid, hvor unge, handlekraftige Mænd slog ned her for at prøve Lykken. I det meget talende Vers om Maageflokken har Digteren fra Kongens Lyngby ramt netop det Billede, som Esbjerg-Pionererne kender saa godt fra deres eget Liv. Det er det Vers, hvori det rammende hedder:

Som en Maageflok paa Sandet
dine Mænd slog ned,
skreg og sloges, stred og blanded
Blod og blev og led,
led til deres Vilje sejred
blev, til de vandt Fred og fejred
midt i Hverdagslivets Larmen,
Hvilen, Arnevarmen.

C. I. Christensen hører netop til denne Kategori af Esbjerg-Pionerer, som med friske Kræfter og et aldrig svigtende Mod tog fat i Nybyggerbyen. Sovende kom han ikke til sin Sejr. Vejen var belagt med Kampe, der først maatte udkæmpes. Der skulde strides og slides, men slog Kræfterne og Viljen til, saaledes at man kunde staa Modgangen og alle Begyndervanskelighederne igennem — saadan som Tilfældet ogsaa var med Esbjerg By — saa kunde man bagefter med god Samvittighed nyde Hvilen og Arnevarmen. I 1895 blev C. I. Christensen hjemsendt fra Soldatertjenesten, efter at have været Dragon og gennemgaaet Korporalskolen. En ung, famlende Mand var, efter 18 Mdrs. Tjeneste ved Rytteriet, vendt tilbage trænet og selvbevidst. Fødegaarden i Guldager var i Mellemtiden overtaget af en Broder. Det var

ikke Landvæsen, der havde den hjemsendtes Interesse. Han havde Lyst til Handelslivet, og bedre By end Esbjerg kunde han næppe have valgt. Ud fra den Tanke, at i en Nybyggerby hersker der Tørst, begyndte han en ambulant Ølhandel. Men den knebne Fortjeneste stod ikke i Forhold til Arbejdet — og saa blev denne Virksomhed afhændet. Nye Veje maatte forsøges.

Et Bogtrykkeri blev saa det næste mislykkede Forsøg. Udgivelsen af et Annonceblad »Esbjerg Tidende« og »Fanø Ugeblad« var en god Ide, og det samme kunde siges om Bladet »Atlantic Post«, der skulde fungere som en Slags Bindeled mellem Danske i U S A og Landsmænd herhjemme; men uden Kapital gik det ikke, og det var det, C. I. Christensen manglede. Ude paa Hedegaarden havde han lært mange nyttige Ting, dog ikke Bogtrykkerfaget, og da han tilmed ikke kunde faa Bogtrykkerbevilling, fordi Esbjerg dengang kun var Landkommune, maatte han give op. I sin Kvide søgte han et nyt Job og fik Ansættelse som Postbud, men lang Tid varede dette Job dog ikke. Hans Maal og Idealer gik højere, og den i ham boende Trang til større Virke gjorde ogsaa sit til, at han igen søgte ny Beskæftigelse.

I Bogtrykkeriet havde han faaet en naturlig Interesse for Papir, og her mente han, at Chancen laa. Efter Korrespondance med L. Levison junr. i København lykkedes det ham at faa den første lille beskedne Sending Papir — det var den 30. Januar 1898 — og allerede samme Dag blev Fabrikationen af Poser sat ind for fuld Kraft. Maskiner var endnu et ganske ukendt Begreb. Paa et Loftskammer i Danmarksgade 47 fremstillede C. I. Christensen og Hustru de første Papir-Poser — med en Lommekniv og en Klisterpotte som eneste Redskaber.

Den Indflydelse, Fru Marie Christensen gennem alle Aarene har haft paa sin Mand, kan ikke beskrives; hun var den drivende Kraft i Hjemmet, og hendes Betydning for alle de unge Mennesker, som gennem skiftende Tider har været ansat i Firmaet, lader sig heller ikke opgøre.

Var C. I. Christensen et Kapitel for sig selv, var hun i sin Stilling ikke mindre. En stor Børneflok — 6 Drenge og 2 Piger — skulde hun værne om, samtidig med at Hjemmets Døre altid gæstfrit stod aabne for Kunde og Ven. Hendes Arbejdsindsats var enestaaende, hun var i Ordets bedste Forstand: »Firmaets Første-Medhjælper«, hvis Minde aldrig vil blive glemt.

Houen i Januar 1948

I 1893 blev jeg Medindehaver af den nye Købmandsgaard ved Hovedvejen Vejle-Tarm. Det viste sig snart, at den nye Butik var for lille til de mange Kunder fra Houen og omliggende Sogne. Det bevirkede, at Handelsrejsende - Datidens Repræsentanter - ofte maatte vente længe for at faa en Ordre. Saaledes gik det ogsaa Grosserer C. I. Christensen, da han en Dag kom kørende paa Cykle de 2¼ Mil ad den stærkt opkørte Vej fra Tarm. Jeg spaaede ham ikke vel, da jeg havde nok af gode Forbindelser inden for Papirvarer. Men Grosserer Christensen lod sig ikke slaa ud.

Han var taalmodig og tog Opstilling med Ryggen mod den lille Disk uden at sætte sig paa en af Stolene i Butikken. Han havde haft en meget besværlig Tur fra Tarm og skulde den samme Vej tilbage, saa det var hans Agt ikke at vige Skuepladsen, før Ordren var i Lommen.

Omsider blev der en lille Pause i Ekspeditionen, og jeg kom da i Tale med Herr Christensen. Jeg fik Indtryk af, at det var en Mand, man kunde have Tillid til, og jeg fik Forstaaelsen af, at han var begyndt paa bar Bund, men havde Vilje, Energi og Kraft nok til at føre sin Sag igennem. Derfor fik han ogsaa en Ordre, og jeg har tit tænkt paa, at Turen tilbage over den flade øde Hede nok gik adskilligt lettere end Udturen, nu da han havde Ordren med, for det var ikke saa lige en Sag at komme i Forbindelse med ældre større Forretninger dengang. Vi blev gode Venner fra den Dag, og Venskabet holdt siden gennem de mange Aar, for den gensidige Tillid svigtede ikke.

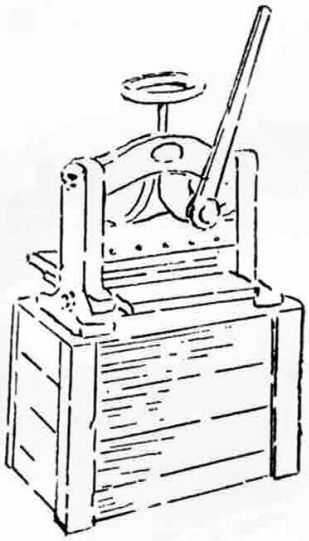
Ved 50 Aars Jubilæet ligger en anseelig Fabrik i Esbjerg. Det er Resultatet af Herr Christensens Jernflid, Dygtighed og Sparsommelighed. Som gammel Kunde vil jeg gerne udtale min Tak og Lykønskning saadan:

Kære gamle Ven! Hjertelig Tak for alt godt gennem de mange Aar og hjertelig til Lykke med det sjældne Jubilæum. Gid dine Sønner maa fortsætte i dit Spor, da vil dit Firma bestaa og bevare det Ry, som er kendt over det ganske Land.

F. A. Beyer.

Fremgang i det unge Firma

Det var en Begyndelse under primitive Forhold, men Udviklingen fulgte hurtigt, og selv om Hustruen hjalp til, maatte der antages en ung Dame. Samme Aar fulgte Udvidelsen. Der blev indrettet Ekspedition i Stueetagen, næste Aar blev Stuen indrettet som Lejlighed og Ekspedition, og samtidig begyndte man paa Trykning af Firmanavn paa Papirposerne.

Trods Vanskelighederne ved den store Lockout i 1899, kunde den første Poseskæremaskine anskaffes i Aar 1900. Det var en stor Begivenhed, men længe varede det ikke, før Rammerne igen blev sprængt. Allerede i 1902 blev der en ny og endnu større Poseskæremaskine anskaffet.

Paa det Tidspunkt var der kommet moderne Posemaskiner frem paa Markedet, som fremstillede saavel flade- som sidefalsede Poser, der saa skulde købes færdig-fabrikerede hos Fabrikanten. Kun kort Tid her efter kom den første Korsbundsmaskine her til Landet. Herefter var det saa disse Korsbundsposer, der var den bedst egnede Salgsvare.

Fremstillingen af haandklistrede Kolonialposer fik herefter ingen Betydning og Fabrikationen af disse maatte delvis ophøre. En Del af de ældre Købmænd holdt dog stadig paa de flade Poser. Haandklistreriet fortsatte med de mindre Poser, og endnu i Dag fremstilles flere Slags haandklistrede Specialposer.

Papirhandelen var stadig i beskeden Fremgang, og der maatte derfor antages yderligere Hjælp. En papiruddannet Bogholder blev antaget til Hjælp i Ekspeditionen, og flere Damer maatte ansættes til Posetrykning.

C. I. Christensen rejste selv. Ud-

rejsen fandt ofte Sted ved 4-Tiden om Morgenen. Besøgene hos Kunderne varede i mange Tilfælde til langt ud paa Aftenen. Han rejste som Regel 3 til 4 Dage om Ugen, og efter Rejsen kom nogle travle Dage hjemme med at ekspedere Varerne og indkassere Penge til Udbetaling og Lønninger — og saa paa Farten igen.

Rejseruterne i sig selv var ret anstrengende, og det var derfor en stor Glæde at blive modtaget med megen stor Venlighed af saavel Købmænd, Bagere, Slagtere og Haandværkere. Ordrerne var som Regel smaa, idet alle i Forvejen havde Forbindelser, og da C. I. Christensen var ret ukendt, blev det derfor ofte kun til Prøveordrer, men længe varede det ikke, før de lærte C. I. Christensen at kende som en Mand, der leverede baade gode og reelle Varer.

Herom vidner et Brev, skrevet af en af Firmaets allerældste Kunder, som vist paa omstaaende Side. Som det fremgaar af dette Brev, blev der i disse første Aar indledt Forbindelser med Købmænd, særlig i Syd- og Vestjylland, og det blev til Venskabsforbindelser, der i de fleste Tilfælde er gaaet over i anden Generation.

C. I. Christensen fortsatte personligt Rejserne til 1904, paa hvilket Tidspunkt den første Rejsende, Magnus Pedersen, blev antaget. Resultaterne var ikke overvældende store til at begynde med. Vanskelighederne var store, det var svært for en ung Mand at hamle op med de gamle Rejsende fra kendte store Firmaer, hans Firma var jo dengang et ganske ubetydeligt Papirfirma. At han i Aarenes Løb udviklede sig til at blive en meget dygtig og særdeles afholdt Rejsende, tjente til hans Ros. Magnus Pedersen rejste indtil 1944, da han til stor Sorg for saavel Medarbejdere som Kunder afgik ved Døden efterladende sig et dybt Savn.

Da Forretningen havde sprængt sine Rammer, var en Udvidelse paatrængende nødvendig, saafremt Kundernes Behov fortsat skulde tilfredsstilles. I Forening med Frugthandler M. H. Møller blev Ejendommen Skolegade 24 købt. Frugthandleren overtog Butikken og Kælderlokalerne i Forhuset, medens Bagbygningen blev indrettet til Papirhandelen. Fremgangen, der havde vist sig i de første Aar, blev lykkeligt fortsat, og dette betød, at der blev Brug for et endnu større Personale.

Den 25. August 1911 tiltraadte Boghandlermedhjælper Espen Guldager, der havde stor Lyst til Rejselivet. Derfor varede det ikke længe, før han ved sin gaa-paa-Natur, sin elskværdige Optræden og sin aldrig svigtende Ro blev afholdt i sin stadig større og større Kundekreds.

Det var samme Aar, Forretningen var vokset saa meget, at C. I. Christensen ikke længere mente det forsvarligt at fortsætte uden kapitalstærk Medhjælp. Hidtil var Forretningen imidlertid drevet stærkere frem, end ny Kapital var kommet til, og C. I. Christensen maatte derfor se sig om efter en Mand, der kunde træde ind som Prokurist eller Kompagnon.

Der kom mange Tilbud. Folk havde faaet Øjnene op for Fremgangen i det lille Papirfirma. Købmand J. C. Jersø fra Lydum Mølle blev den foretrukne. Han gik ind i Firmaet den 12. Oktober 1911, og fra den 1. Januar 1912 overgik Firmaet da til et Aktieselskab, der fik Navnet: A/S C. I. Christensens Papirhandel en Gros. Den første Bestyrelse i det nydanede Aktieselskab blev: Grosserer I. C. Jersø, Grosserer C. I. Christensen og Malermester S. P. Christensen.

Sidstnævnte, Malermester S. P. Christensen, har i alle Henseender været Firmaet en god Ven og Raadgiver og som Broder til C. I. Christensen har han fra den første Start og til Dato fulgt Firmaet med stor Opmærksomhed. — En Mand, som Firmaet er megen Tak skyldig for økonomisk Hjælp, Raad og Bistand.

Grosserer Jersø var ikke længe om at bevise, at han netop var den rigtige Mand i Forretningen. Hans Retlinethed, hurtige Opfattelsesevne og sunde Omdømme gjorde ham straks afholdt overalt. Hans Indtræden i Firmaet blev Indledningen til et Samarbejde, som kun Døden afbrød. Den 1. Juni 1946 gik han bort. I Firmaet vil han mindes, som den kloge og dygtige Forretningsmand, der paa sin rolige og saglige Maade kunde bringe alt i

Orden. Jersø havde glædet sig til at nyde et velfortjent Otium, men Skæbnen vilde det anderledes, — og Firmaet holder hans Minde højt i Ære.

I 1913 byggedes helt nye Lokaler paa lejet Grund i Skolegade 12, men heller ikke denne Udvidelse var tilstrækkelig. Med næsten dynamisk Kraft fortsatte Firmaet sin Udvikling. Efter Krigsudbruddet i 1914 fandt man det formaalstjenligt at sikre sig ret betydelige Lagre af Brændsel, men da Ejeren af Ejendommen var uvillig til at foretage Udvidelser til dette Formaal, købte Firmaet Hjørnegrunden Skolegade 10. Nu blev der rig Anledning til de saa haardt tiltrængte Udvidelser bl. a. Lagerskure. Samtidig med Krigen meldte Vareefterspørgslen sig. Firmaet gjorde alt, hvad der var muligt, for at fremskaffe Varer saavel fra Indland som Udland, og en Udvikling, som kun meget faa havde tænkt sig, tog Fart.

DEN FØRSTE BESTYRELSE

C. I. CHRISTENSEN
Direktør

J. CHR. JERSØ
Grosserer

S. P. CHRISTENSEN
Malermester

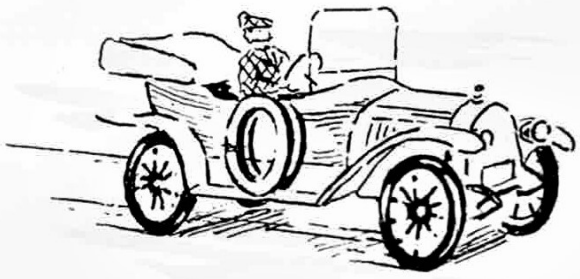
I Januar 1911 blev Firmaet omdannet til et Aktieselskab under Navnet »Aktieselskabet C. I. Christensens Papirhandel«, og det blev disse tre Mænd, som dannede den første Bestyrelse, beskaaret at samarbejde i 35 Aar, et Samarbejde fuld af Harmoni, Forstaaelse og Energi.

Prisfald

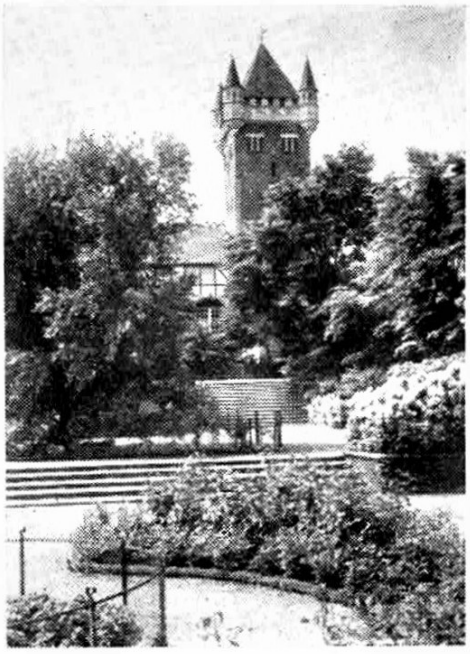
I Januar 1920 begyndte de høje Krigspriser at falde, og faldt efterhaanden med indtil 60%. Da alle Varelagrene til Skattevæsenet var opført til Fakturapriser, betød dette, at der maatte betales Skat af Værdier, som absolut ikke var til Stede — og Skatteprocenten var tilmed ogsaa dengang ret høj. I Slutningen af Aaret 1920 steg Priserne igen og fortsatte dermed indtil 1923, da Prisfaldet atter tog Fart for i 1925 at kulminere med det sidste store Prisfald, da Kronen kom i Pari. En kritisk Tid oprandt nu og fik Indflydelse paa Firmaets Kundekreds. Betalingsstandsninger og Konkurser var ret hyppige, og udestaaende Fordringer var svære at inddrive. Det var derfor kun kapitalstærke Firmaer, der kunde klare sig gennem denne Skærsild. Trods alle disse Vanskeligheder og Besværligheder i Efterkrigstidsaarene voksede Firmaet dog fortsat støt og sikkert, og Personalet blev stadig forøget. S. P. Christensen, der var udlært i Firmaet, og havde udvidet sin Uddannelse ved Ansættelse i andre Papirfirmaer, gik den 16. November 1918 ind i Firmaet som Repræsentant. Hans Rejsedistrikt blev først Thy og Salling, derefter Vestjylland og senere — efter Genforeningen i 1920 — Sønderjylland. Det var en vanskelig Opgave at faa Fodfæste, men med slidsomt Taalmod og en Indsats af alle Salgsevner parret med ukueligt godt Humør og Tilpasningsevne skaffede ham med Aarene Glæde ved en god, trofast Kundekreds. S. P. er meget afholdt baade som Ven og Sælger, hvilket gav sig Udtryk ved hans 25 Aars Jubilæum den 16. November 1943. Efter Grosserer Jersøs Død i 1946 indtraadte han i Bestyrelsen og udnævntes samtidig til Prokurist. Straks efter Krigen i 1918 begyndte en ny Epoke. Nu stod den maskinelle Opgave paa Dagsordenen. Tidligere var det udelukkende Handelen med Papir, der var det dominerende. Der skulde nu gradvis opbygges og indrettes en Papirpose- og Papirvarefabrik efter de mest moderne Systemer.

Mange Rejser blev foretaget i Tyskland, og en stor Skæremaskine blev straks anskaffet, og mange andre Maskiner — baade til Trykkeriet og Bogbinderiet — fulgte hurtigt efter. At nævne alle Maskinerne vil blive for vidtløftigt. Efterkrigstidens Indkøb af alle disse Maskiner tog selvsagt mange Penge — men ogsaa disse økonomiske Problemer blev heldigt overvundet. I Aaret 1920 begyndte Firmaets Rejsebiler at rulle. En brugt Bil, Mærket Protos, blev købt i Berlin (en Bil, Hindenburg havde benyttet). Det var Begyndelsen, flere fulgte snart efter, indtil Vognparken rummede 5 Biler. Cykler og Motorcykler blev afskaffet. Naturligvis ramte Begyndelsesvanskelighederne ogsaa her. Bilerne var af en helt ny Dato, og Kendskabet til dem ikke for godt. Det gav Bryderier i stort Omfang, og dog — i den barske, blæsende og regnfulde Vestenregn var det trods alt et dejligt Befordringsmiddel til stor Glæde for de Rejsende. De kunde hurtigere komme rundt til Kunderne og samtidig medføre en større Prøvekollektion. Kundekredsen blev udvidet, og Salget steg. Alene af denne Grund var Udvidelsen af Maskinellet til Varefremstillingen blevet en tvingende Nødvendighed. I Aarene efter 1925 meldte Kravet sig om Posemaskiner. Disse blev indkøbt successivt, og i Aarene indtil 1935 blev der indrettet en fuldtud moderne Posefabrik, som yderligere blev udvidet i 1940 med en hyper moderne Posemaskine, der havde en betydelig forøget Kapacitet. Kun den sidste store Verdenskrig satte en Stopper for videre Udvikling paa dette Felt.

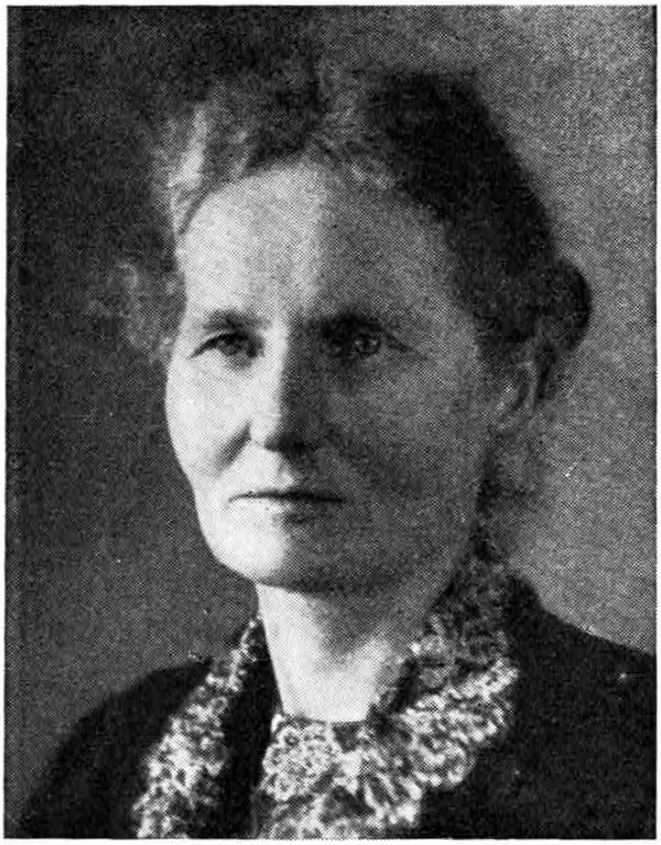

I 1935 begyndte Fremstillingen af dessintrykte Poser og Fabrikationen af det mønstrede, kulørte Hyldepapir blev optaget. En Specialmaskine til Fremstilling af Hængemærker blev ogsaa fremskaffet og indstalleret, samtidig med at en Maskine til Fremstilling af Gummiklicheer til Posetryk blev indkøbt. For at aflaste den store Sammenstuvning af de mange Maskiner, og for at skaffe Plads for en tiltrængt Udvidelse, blev Taget paa Ejendommen Skolegade 10 hævet, og en Etage blev bygget paa til Brug for Posefabrikken. Ogsaa fra Trykkeriet meldte der sig Krav om nye Maskiner og nyt Materiel, som ligeledes blev anskaffet. I Foraaret 1939 var en Arkitekttegning færdig til en ny stor Fabriksbygning, men da Byggetilladelsen endelig kom fra

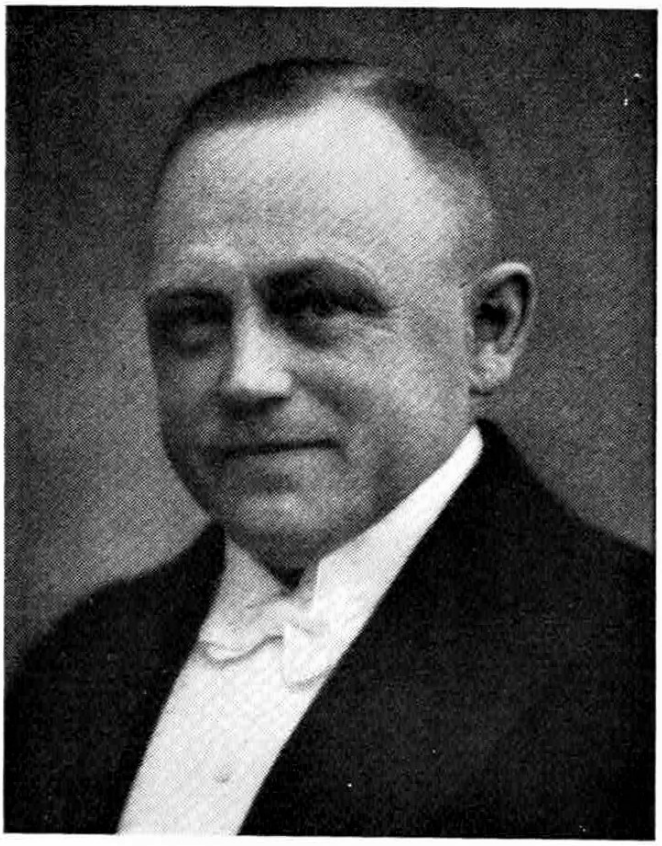
Byggenævnet, var Krigen brudt ud, og det blev anset for uforsvarligt at bygge. Andre Opgaver trængte sig paa, idet Erfaringerne fra forrige Krig viste, at det gjaldt om at sikre Varer, og navnlig da Fabrikkerne paa dette Tidspunkt, baade i Ind- og Udland, blev tilbageholdende i deres Leverancer. I Begyndelsen af Aar 1946 blev der atter udarbejdet Tegninger til et nyt Kompleks, men ogsaa til dette blev Byggetilladelsen afslaaet. I Stedet søgte man Tilladelse til at bygge endnu en Etage mere paa Ejendommen i Skolegade 10 — og det fik man Lov til. Den 1. December stod Etagen klar til Brug. Den er nu indrettet til Lager af færdige Papirvarer. Samtidig er der paa Kajen ved Østre Havnevej rejst en Lagerbygning for Oplag af Papir til Fremstilling af Lagervarer. Denne Bygning aflastede de trange Pladsforhold i den gamle Ejendom.

Paa efterfølgende Sider bringer vi Portrætter af en Række Mænd og Kvinder, der har været eller er knyttet til Firmaet samt Billeder af Virksomheden og dens Afdelinger.

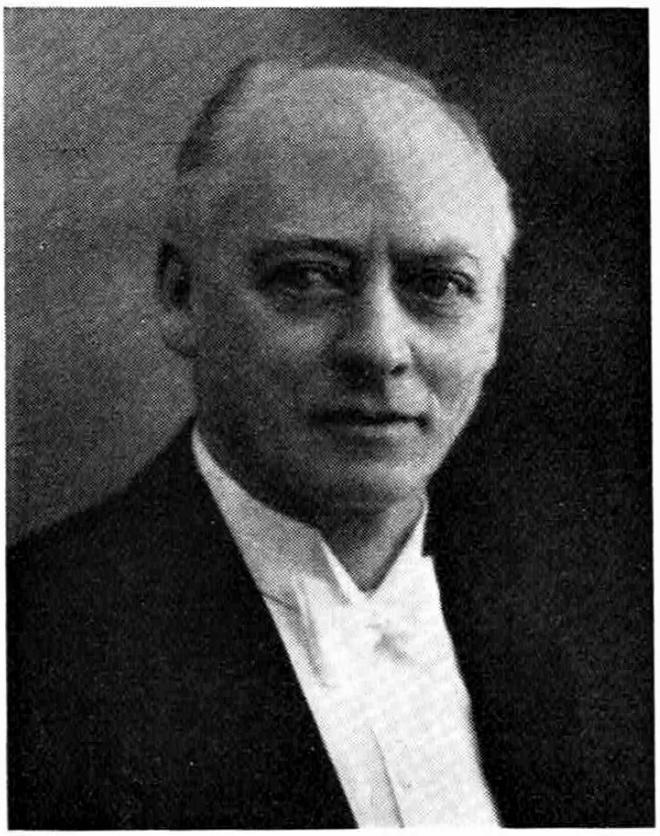
MARIE CHRISTENSEN
† 29. Februar 1940

J. CHR. JERSØ
† 11. Juni 1946

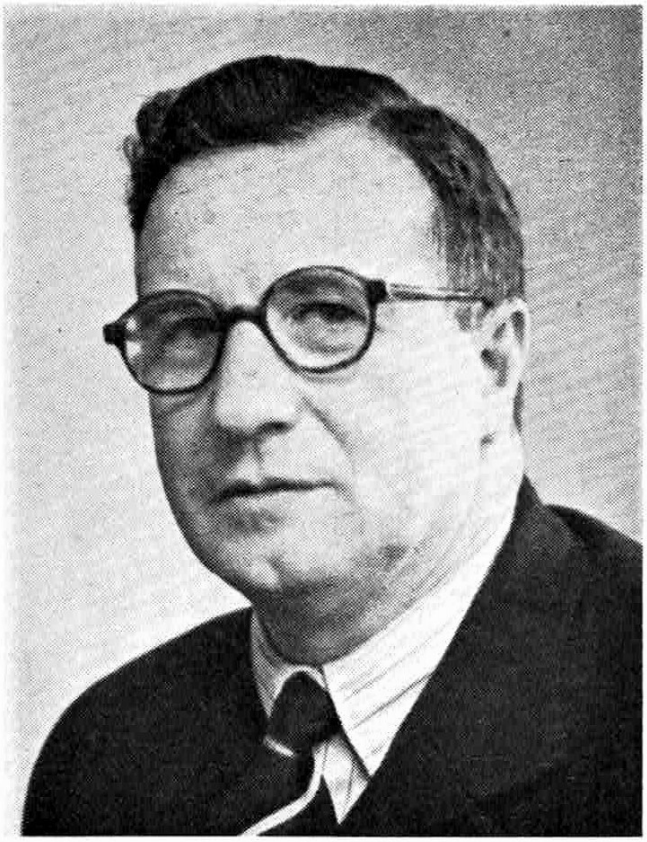
MAGNUS PEDERSEN
† 30. November 1944

CHR. HENRIKSEN
† 10. November 1938

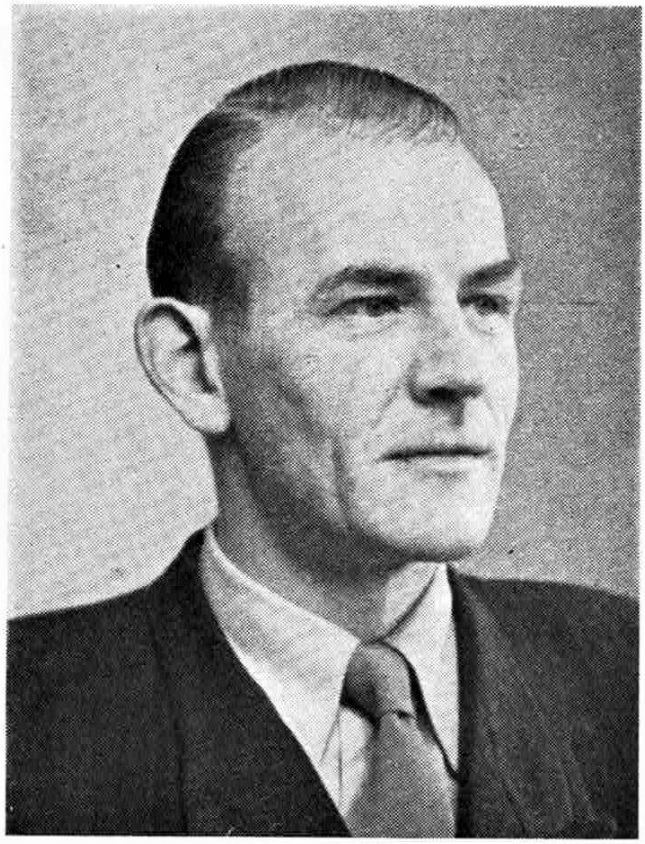
S. P. CHRISTENSEN
Prokurist

TH. CHRISTENSEN
Prokurist, Indkøbschef

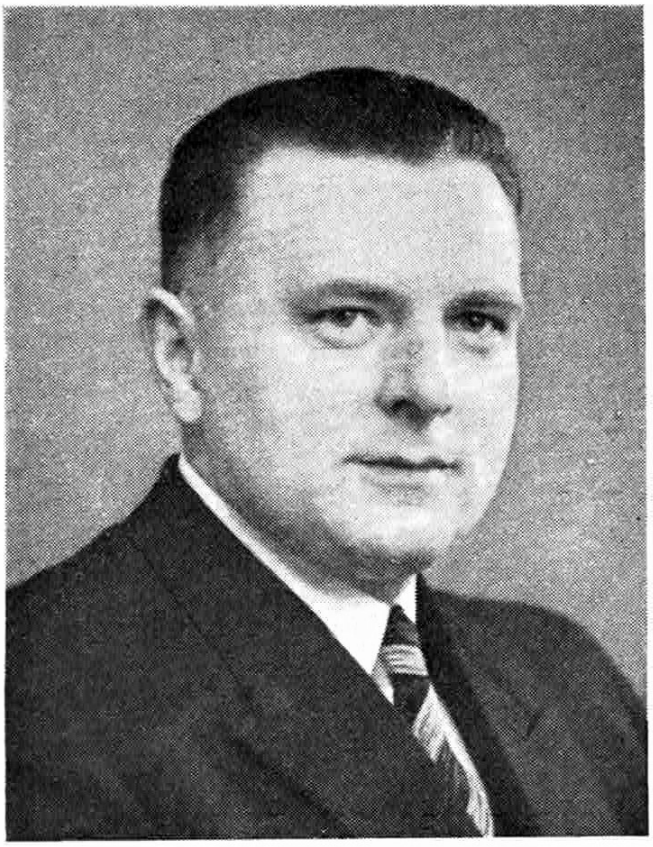
E. GULDAGER
Repræsentant

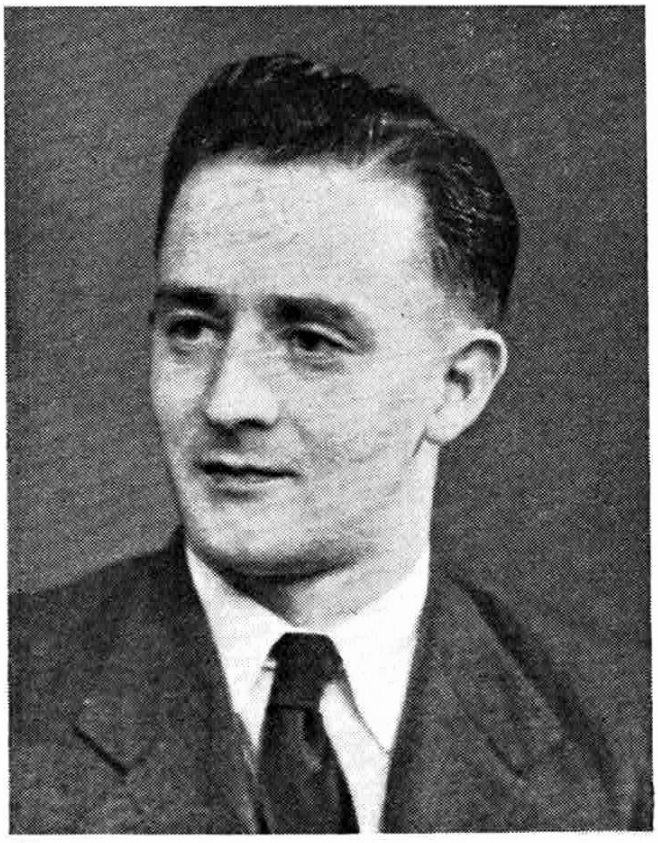
CARL DRØHSE
Repræsentant

SVEND LUNDING
Bogholder

CHR. SAMSØE
Ekspeditionschef, udenbys

VIGGO PETERSEN
Ekspeditionsleder, indenbys

CARL I. CHRISTENSEN
Afdelingsleder

JENS ISAGER
Faktor

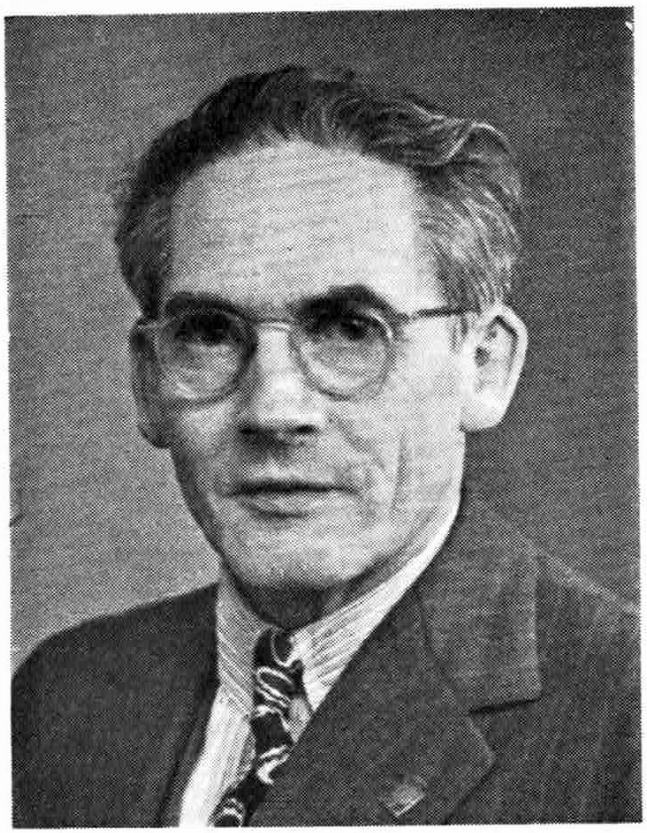
SVEND PETERSEN
Bogbinder

ANNA JENSEN
Afdelingsleder

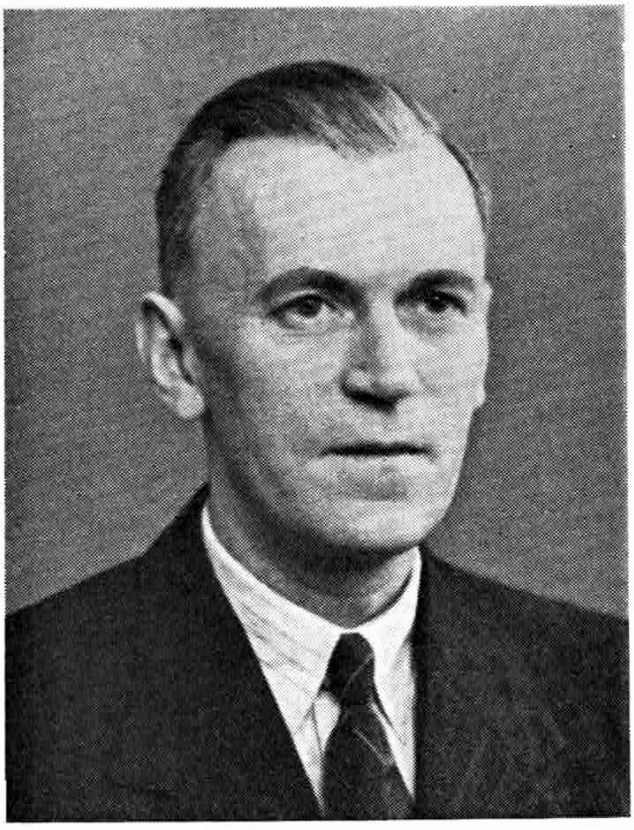
LISBETH LORENZ
Linier Afd.

HANS HENRIKSEN
Driftsleder

VILLIAM CHRISTENSEN
Overtrykker

EJNAR NIELSEN
1ste Trykker

LAURA GRANDT
ansat 1913, Stentrykkeriet

SKOLEGADE 10 – 1913

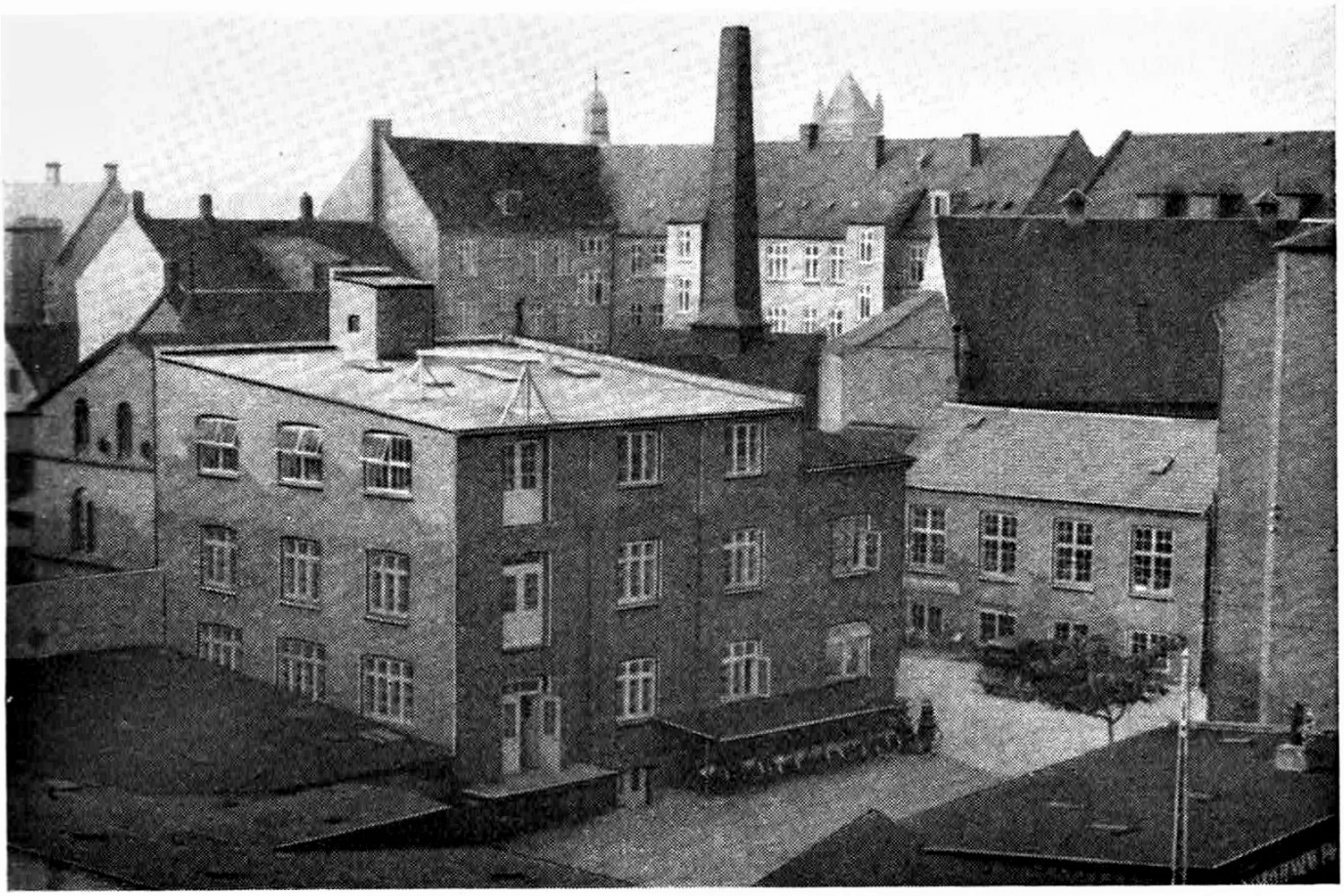
PERSONALET 1917

SKOLEGADE 10 – 1926

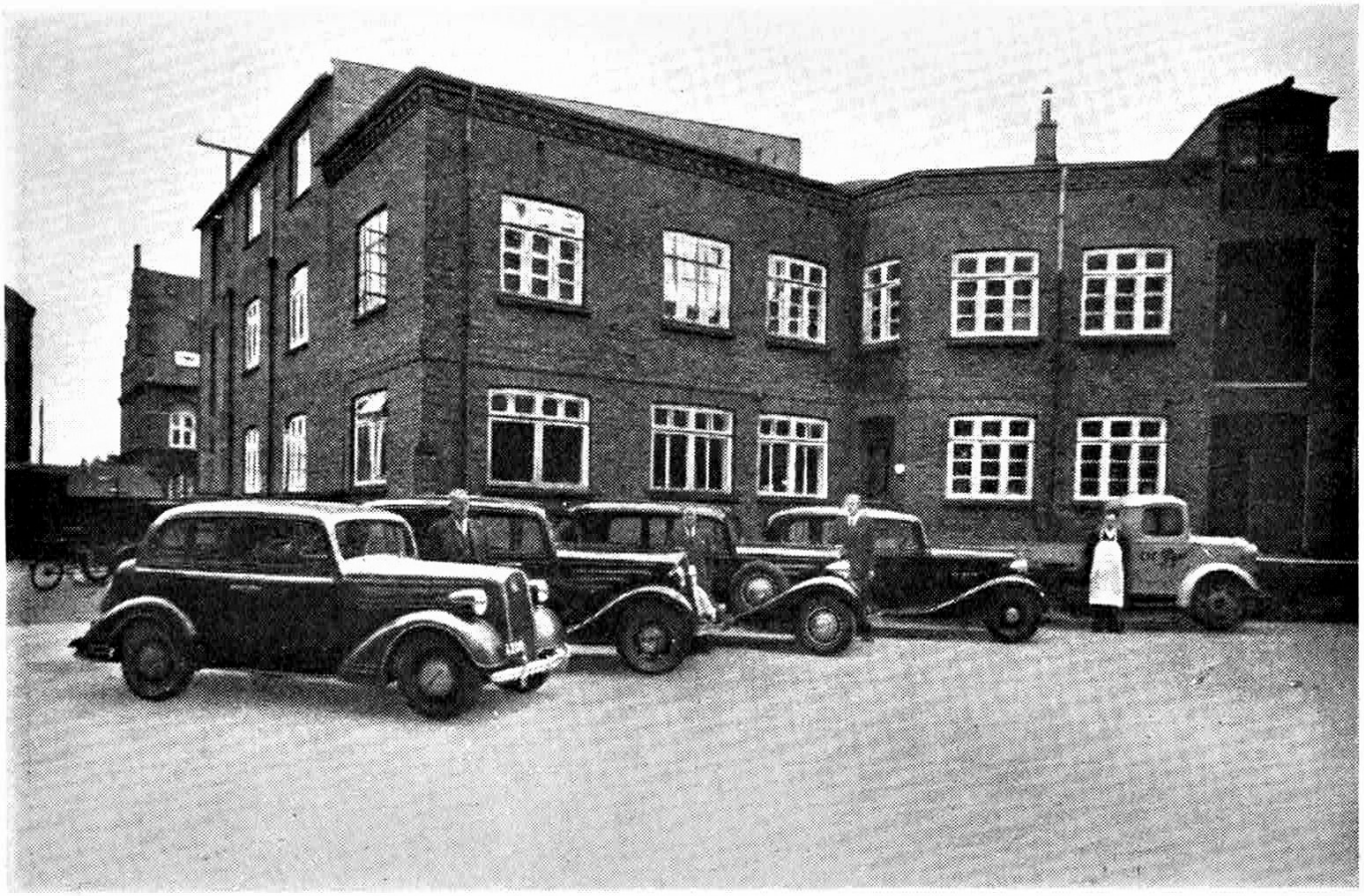
PERSONALET 1923

SKOLEGADE 10 – 1947

PERSONALET 1947

DET RULLENDE MATERIEL

SKOLEGADE 12 OG STENTRYKKERIET

CHEFKONTORET

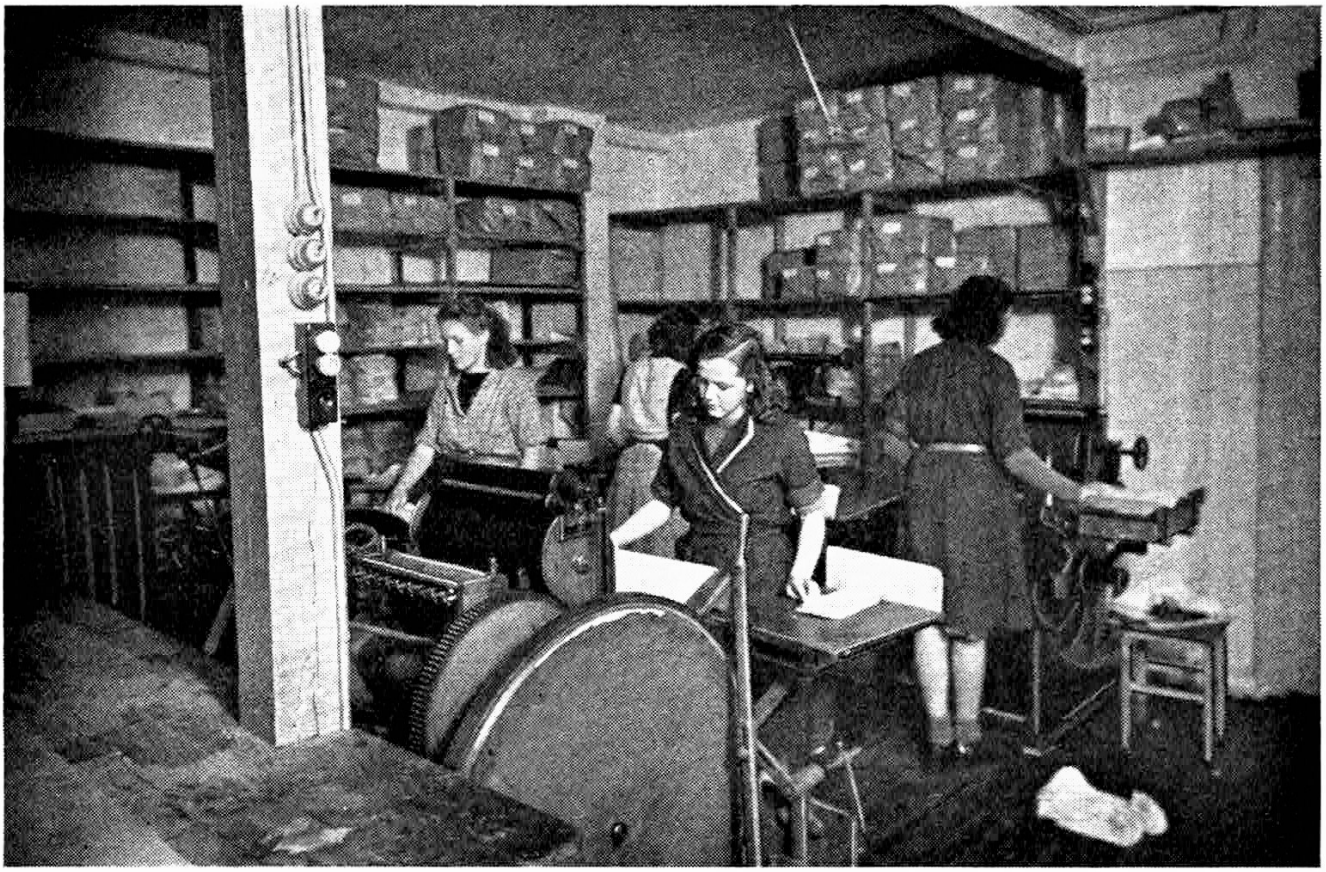
HOVEDKONTORET

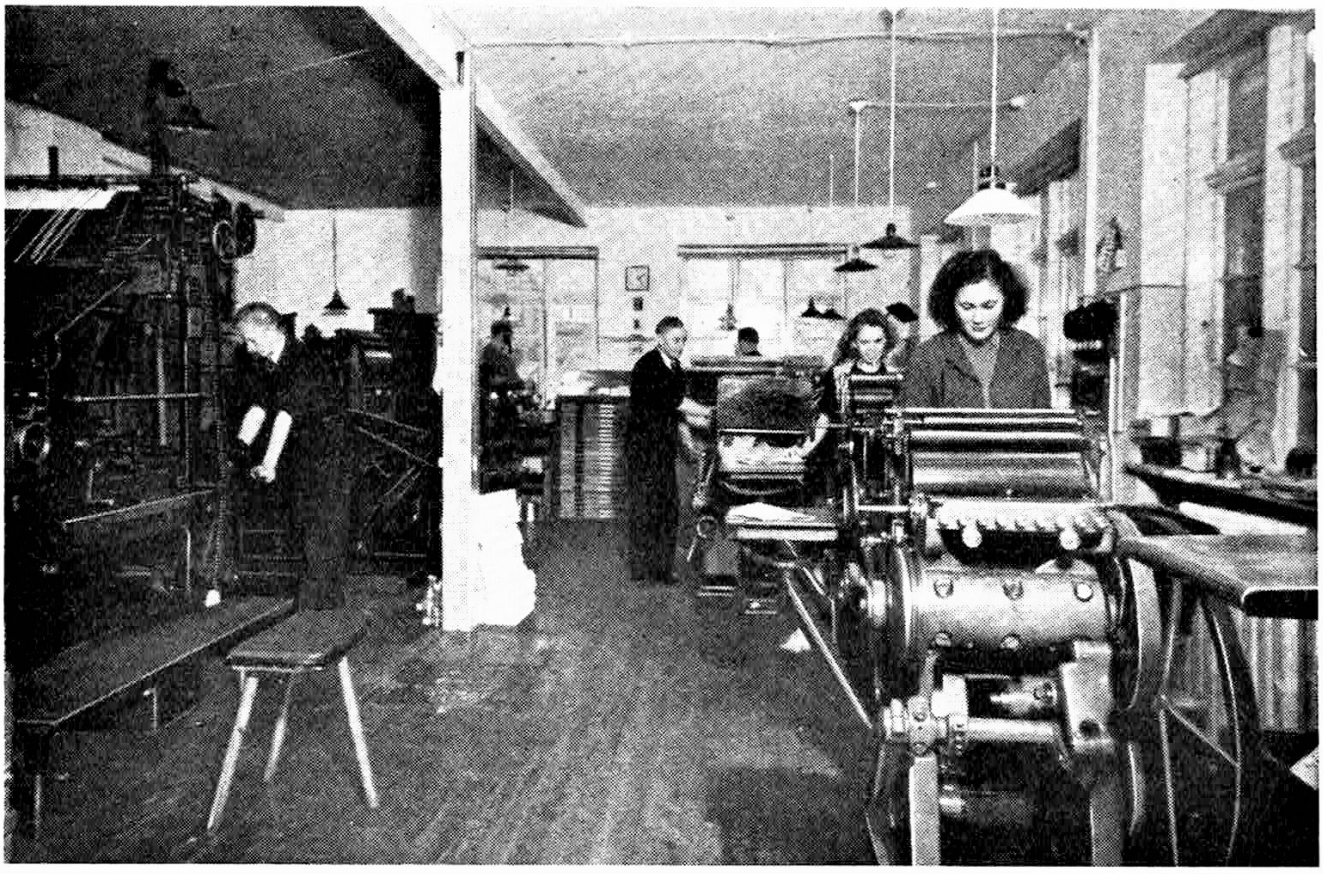
SKRIVESTUEN

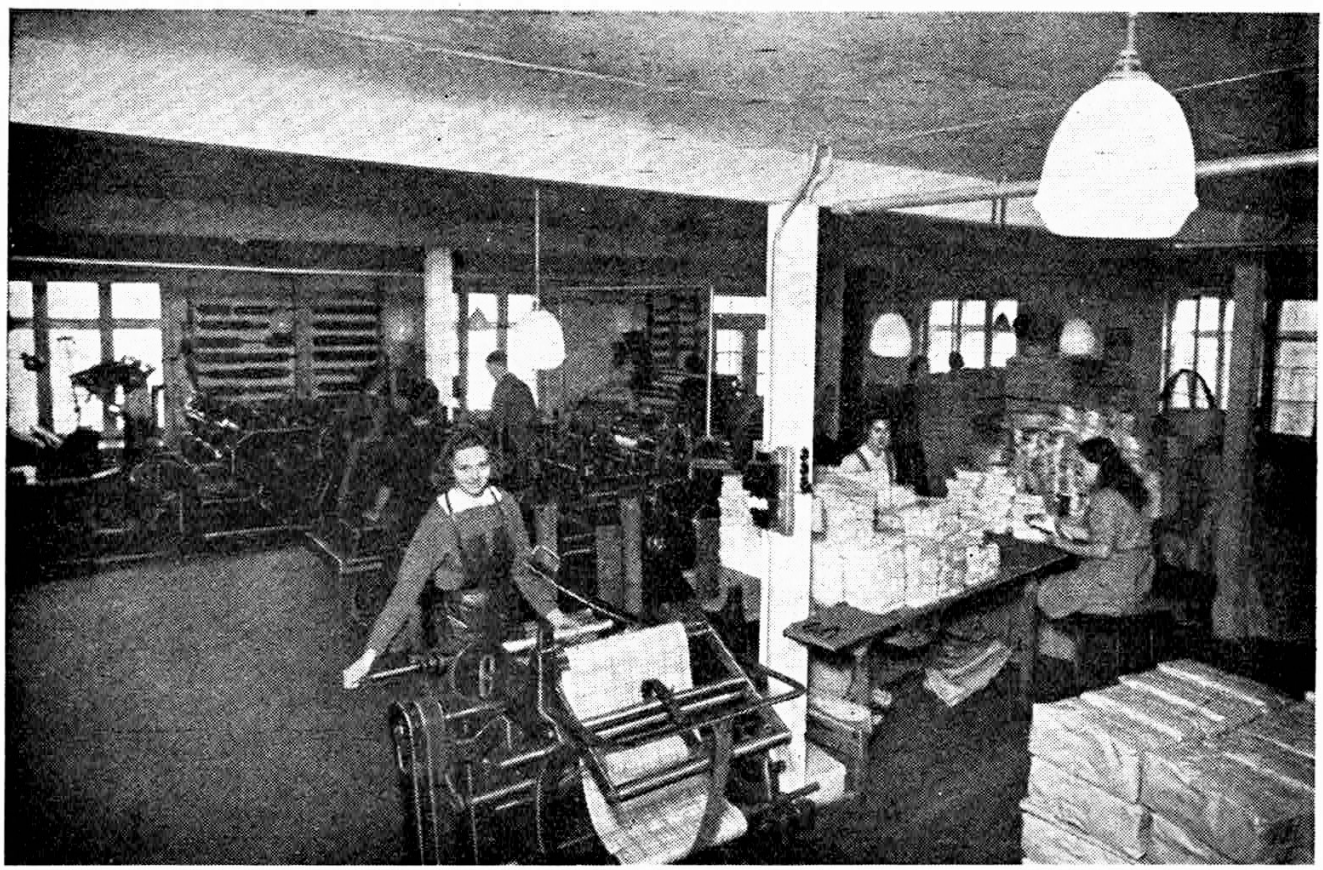
EKSPEDITIONEN

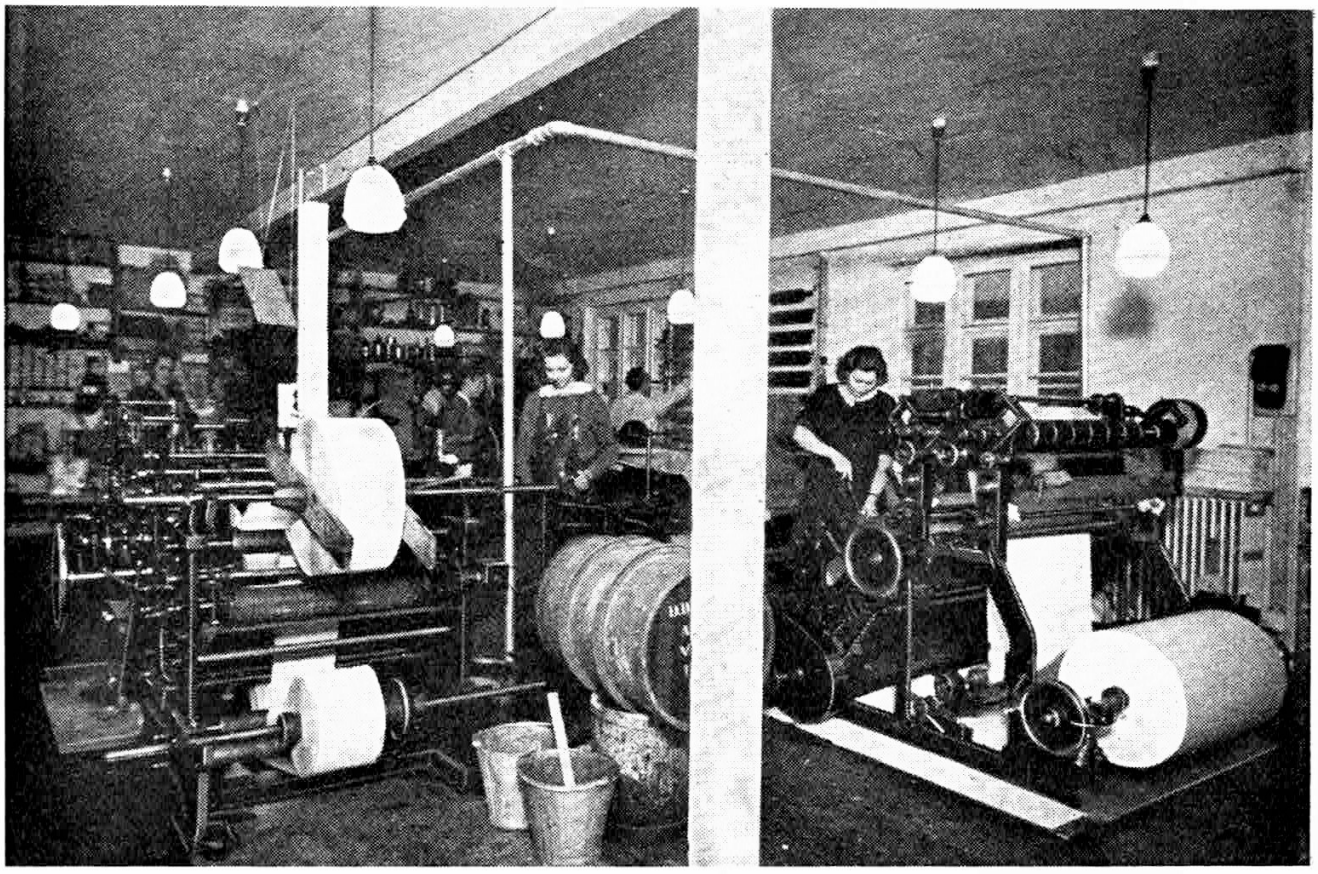
POSETRYKKERIET

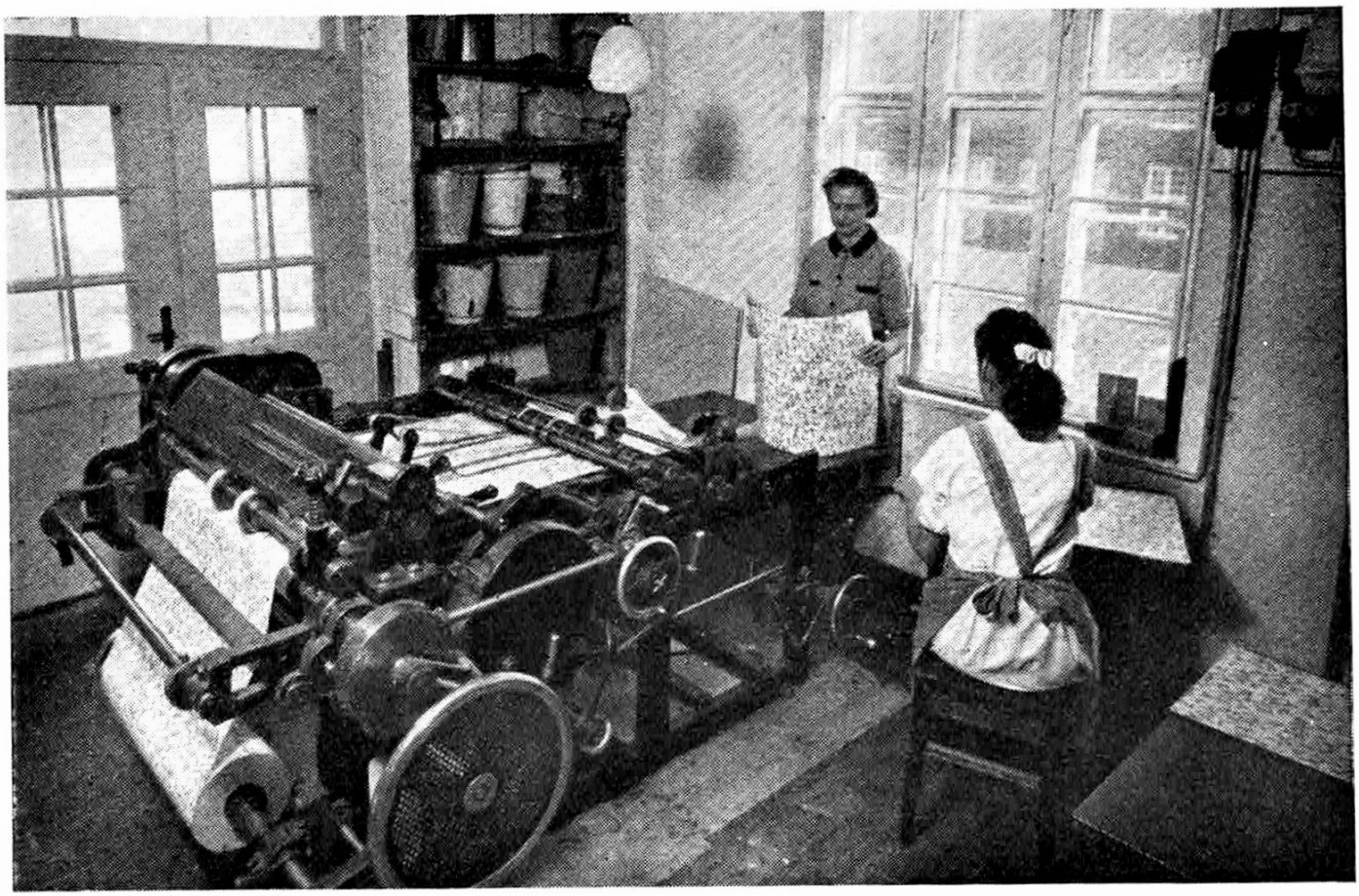
BOGTRYKKERIET

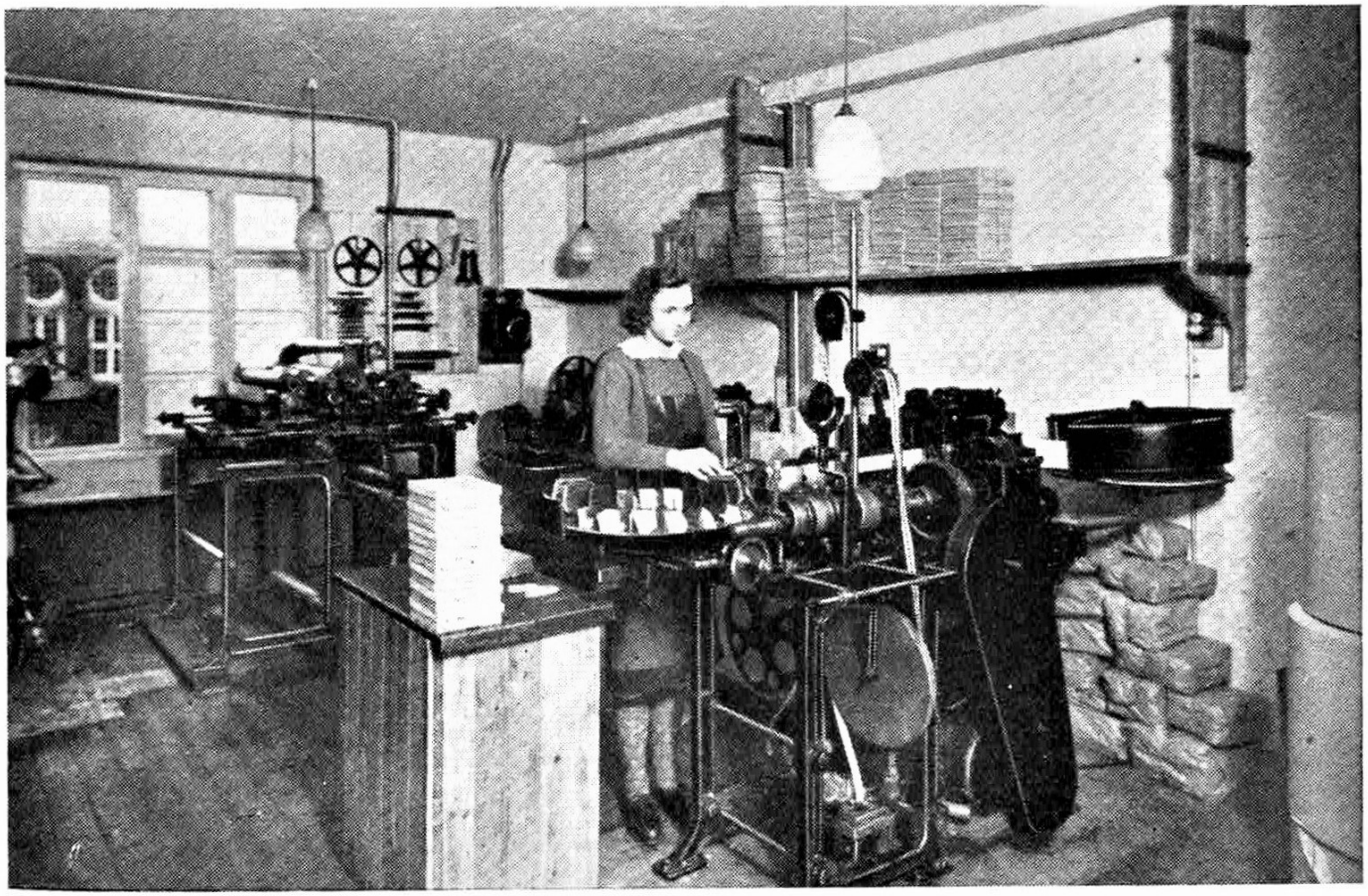
POSEHALLEN

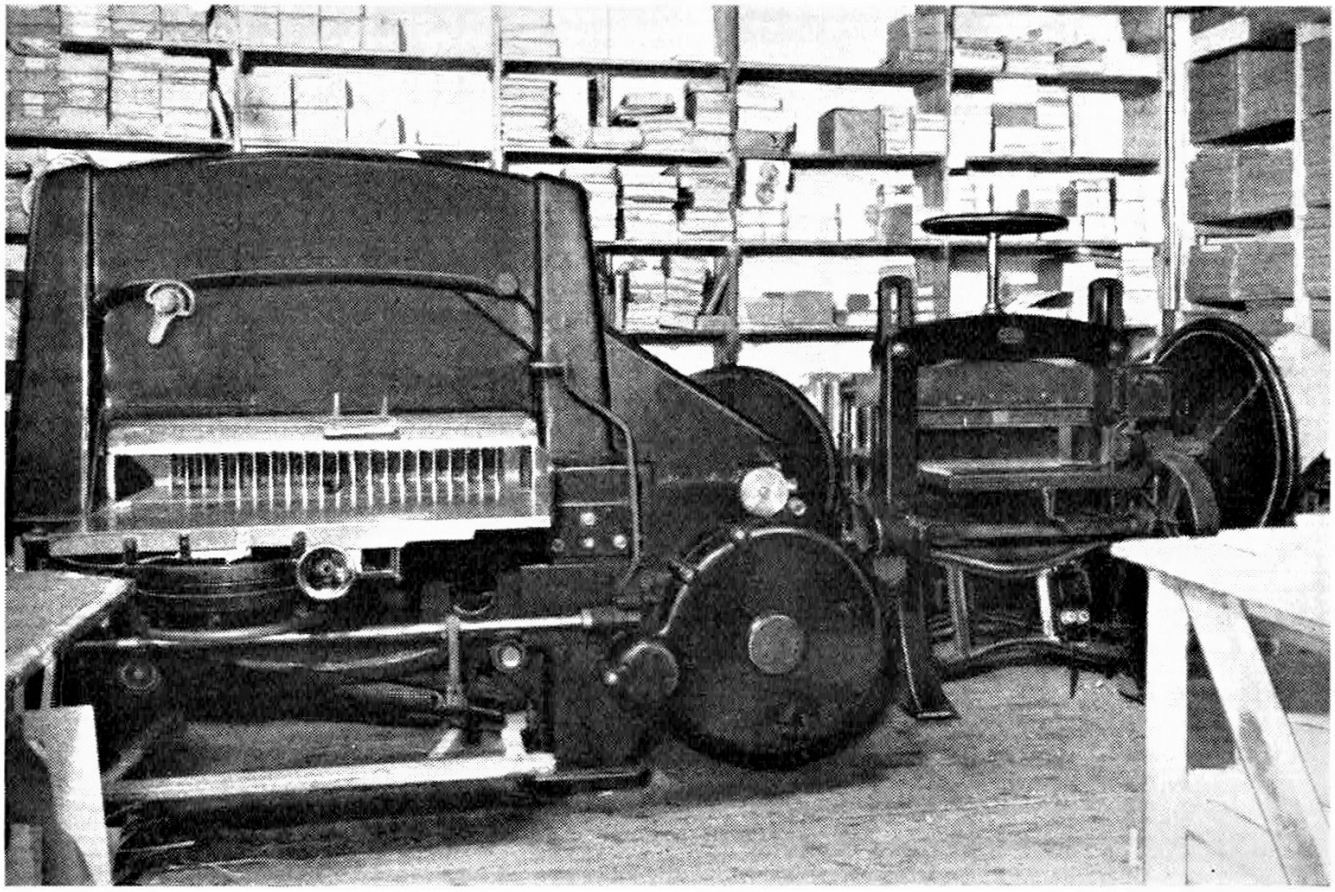
POSEMASKINER

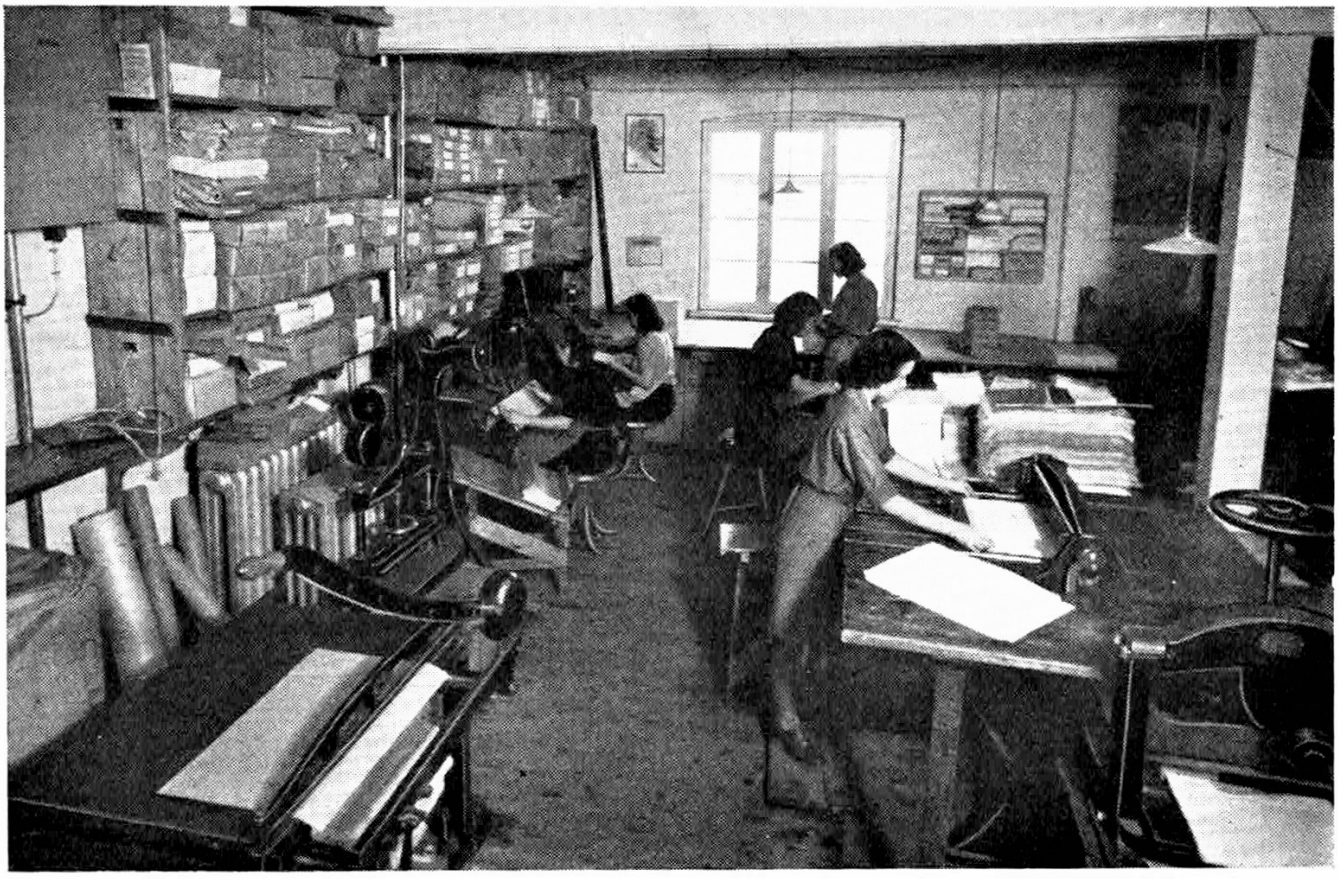
TVÆRSKÆRER

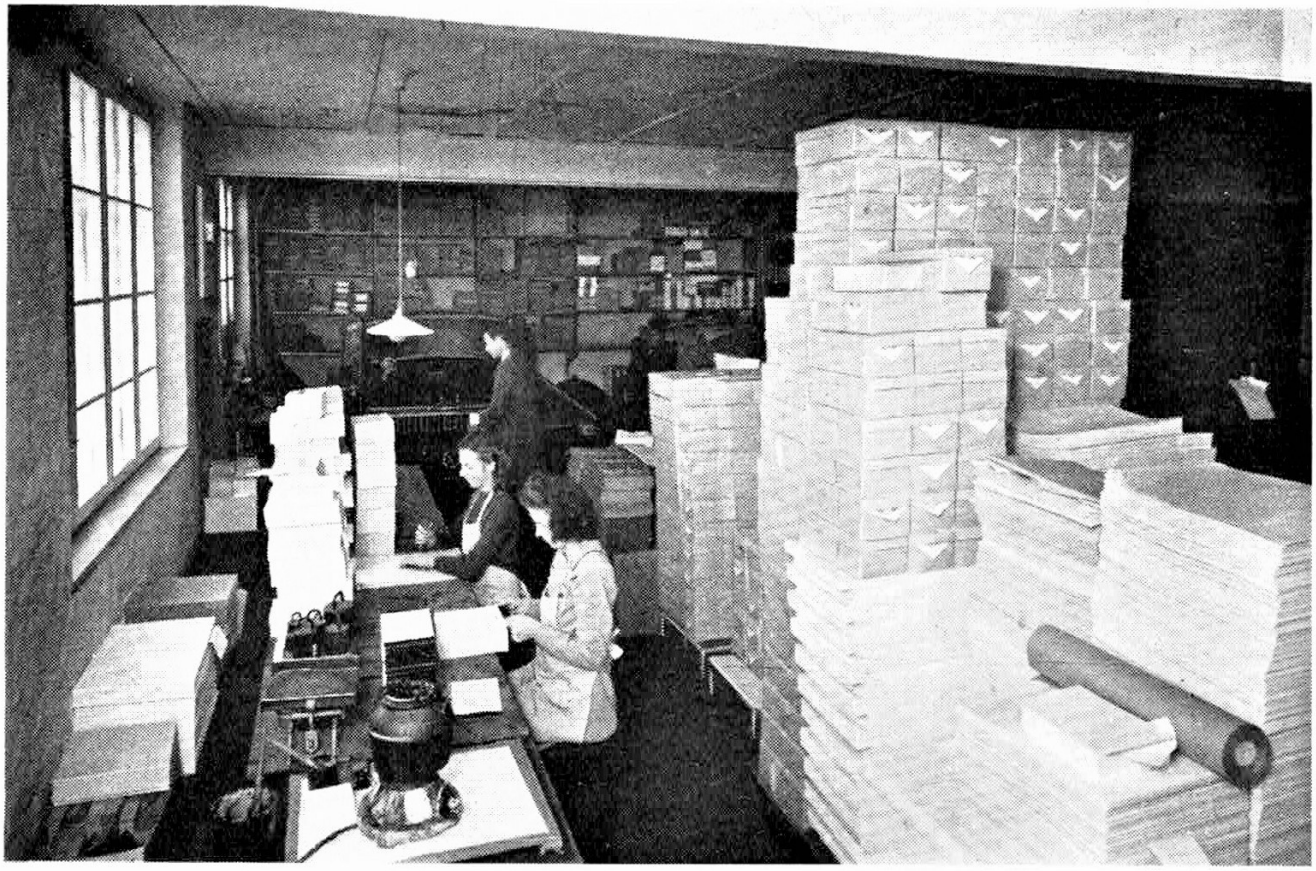
HÆNGEMÆRKEMASKINER

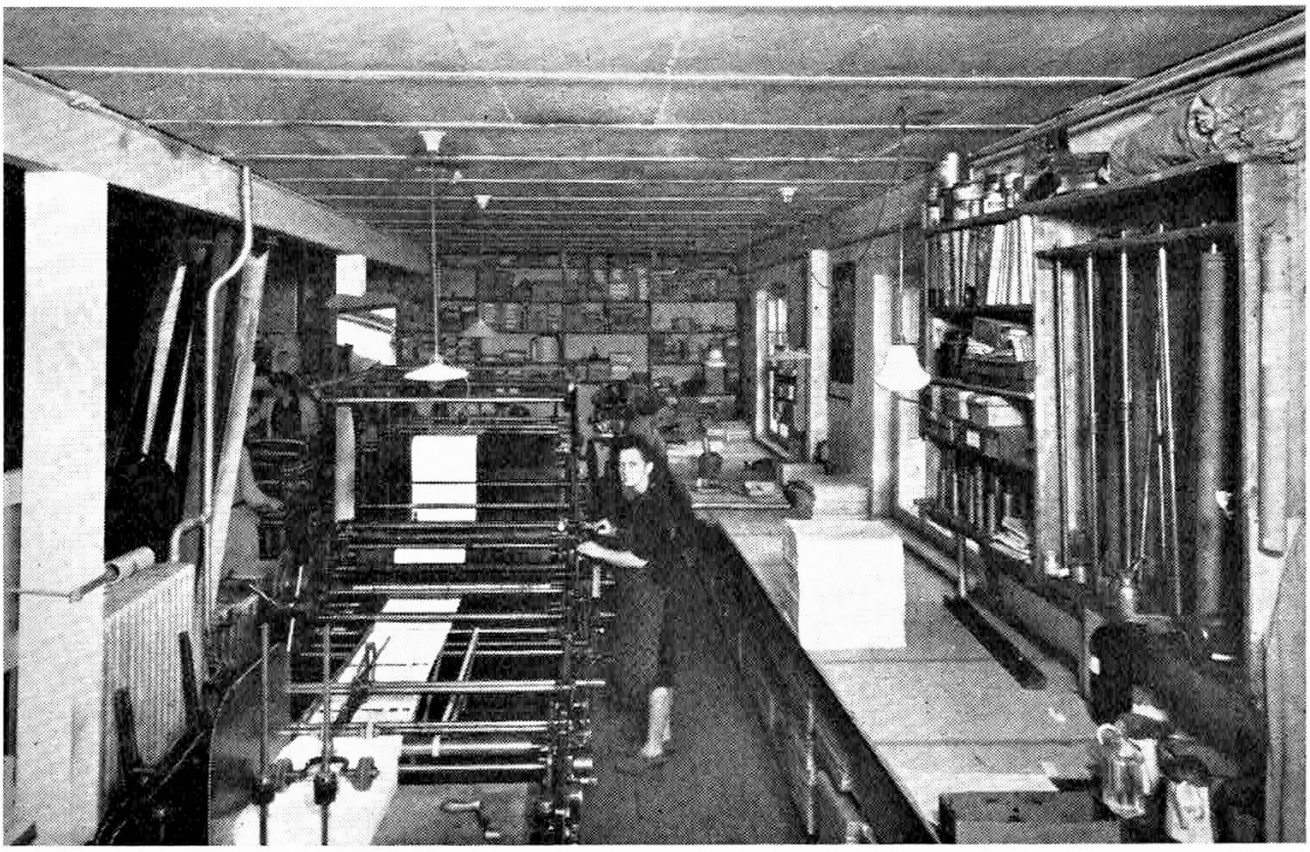
SKÆREMASKINER

HEFTE- OG PERFOREREMASKINER

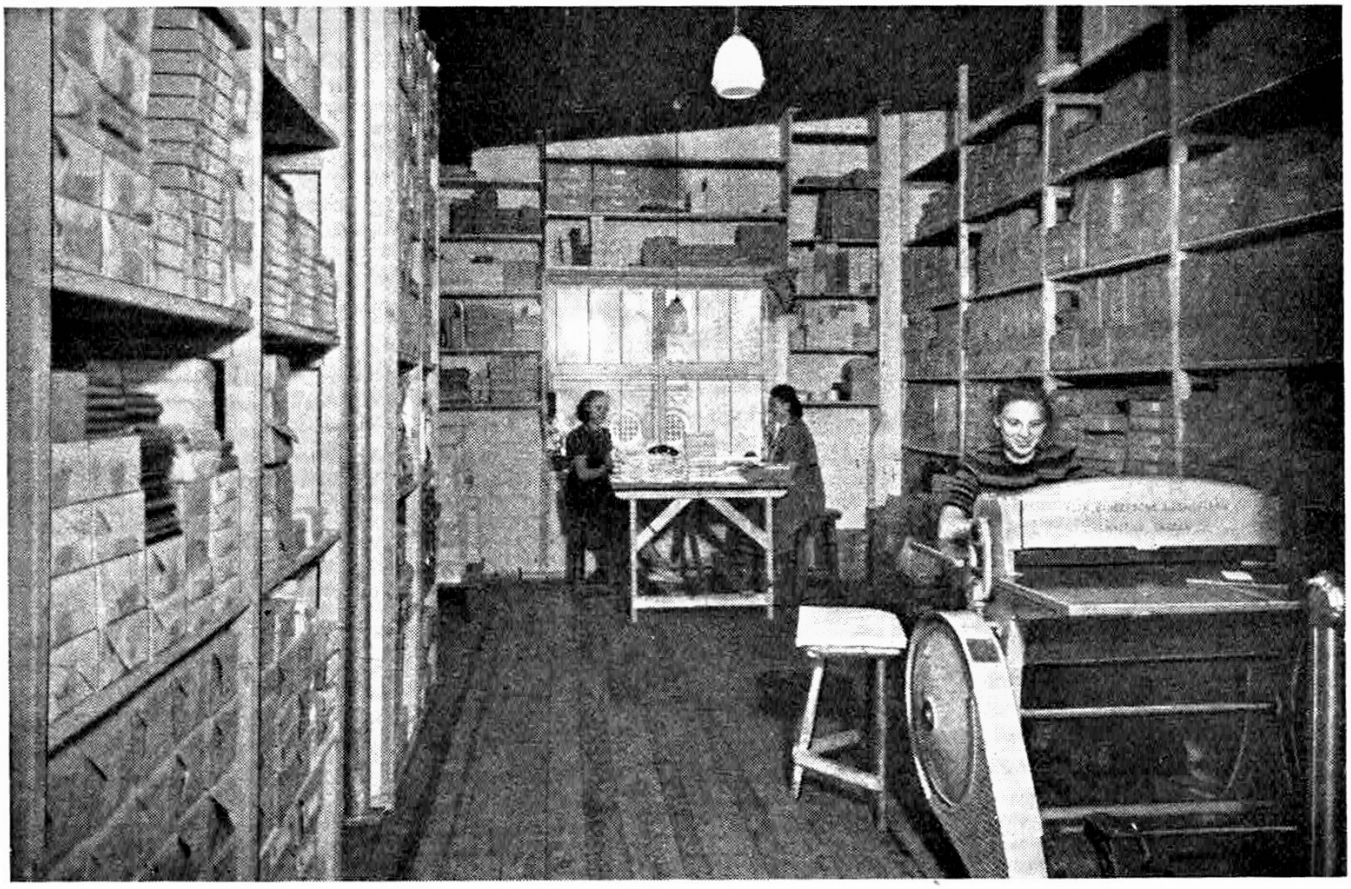
BOGBINDERIET

LINIEREMASKINE

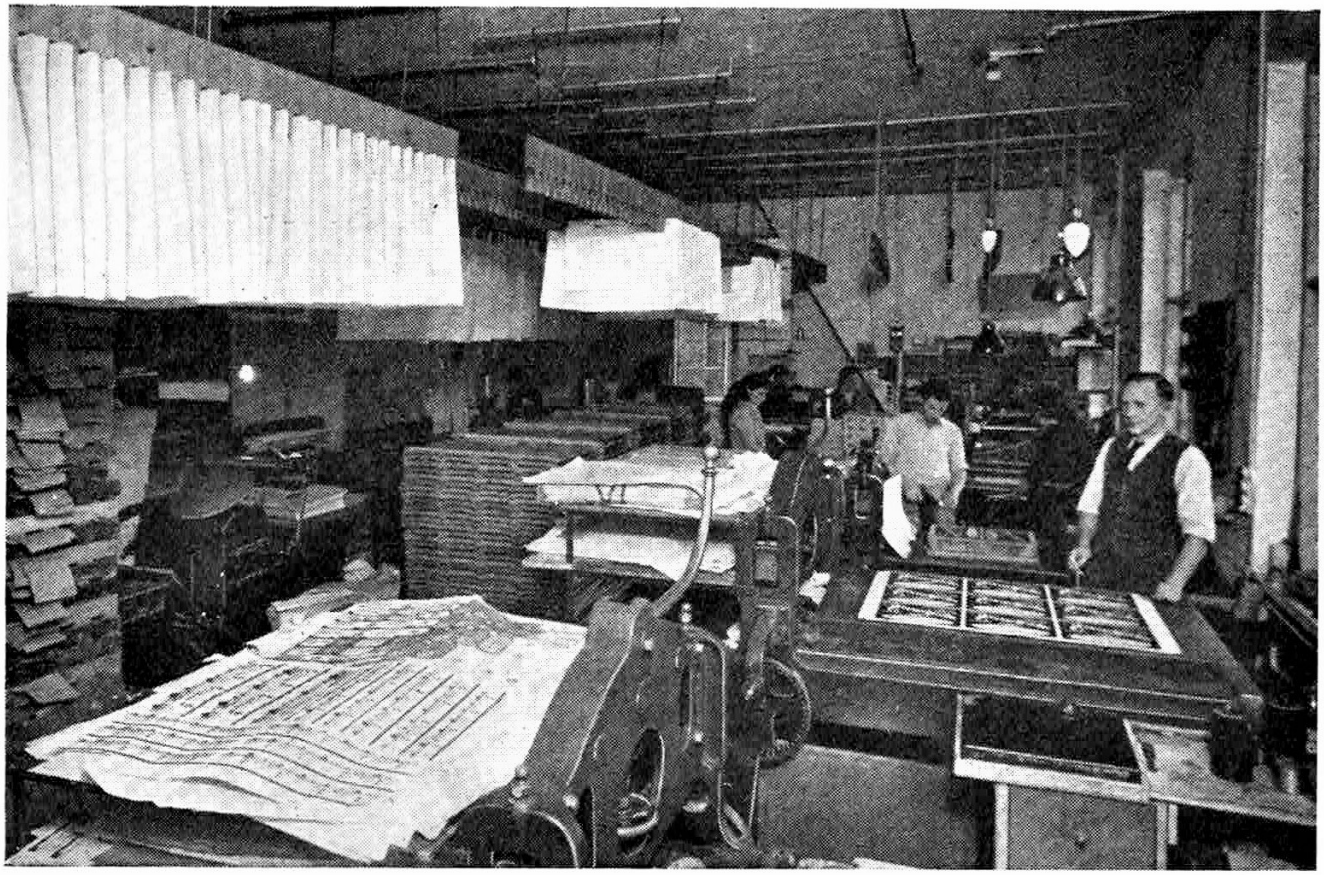
PAPIRVAREAFDELINGEN

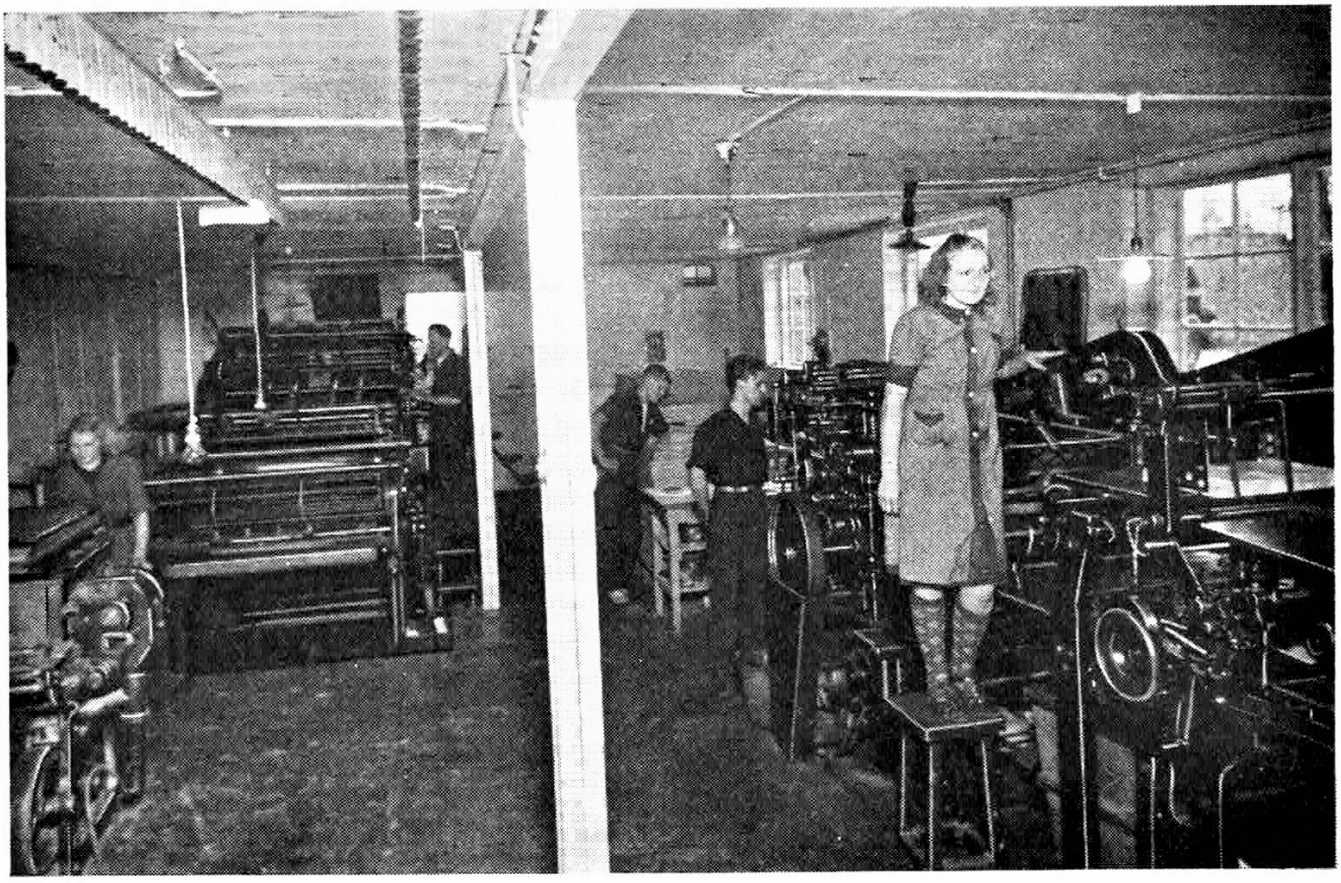
PAPIRVAREAFDELINGEN

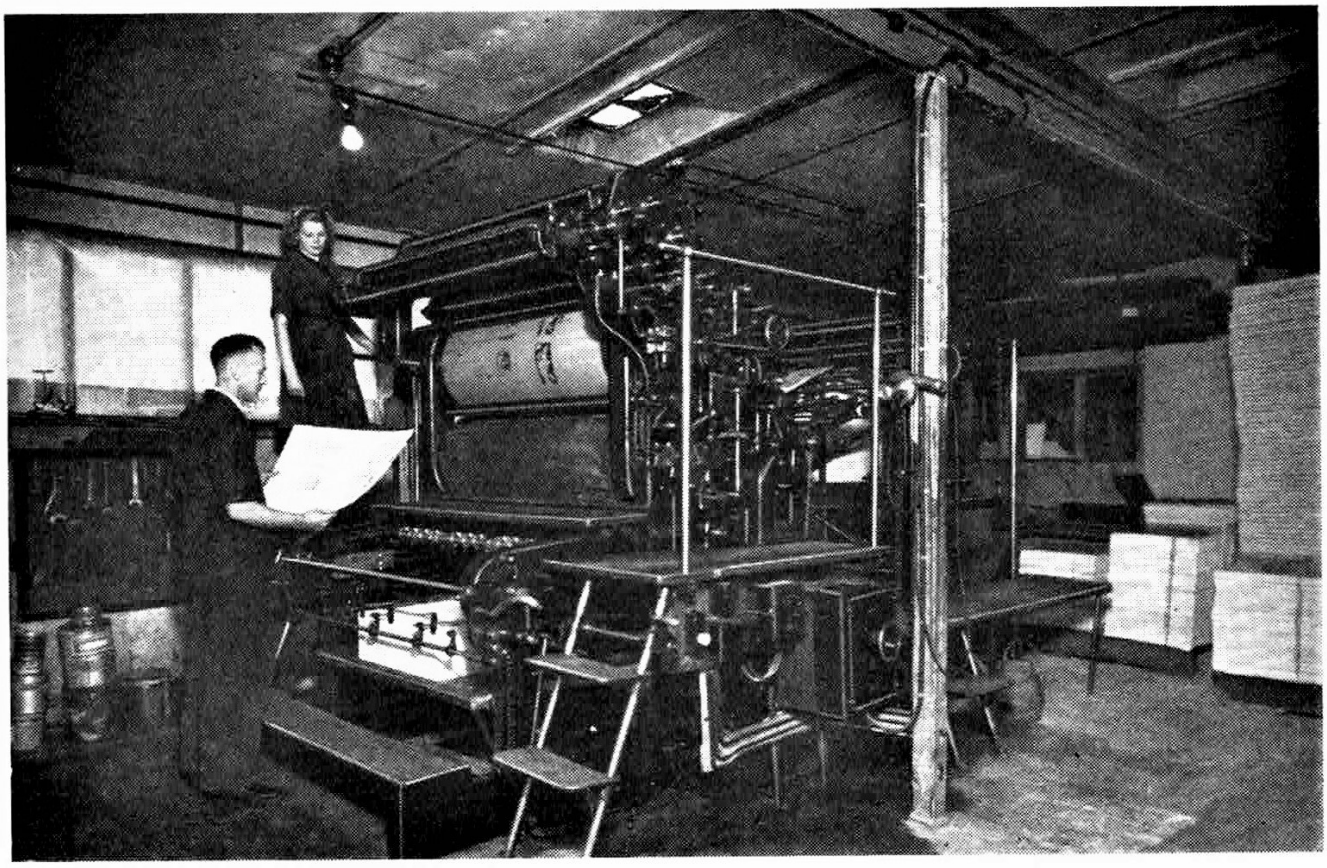
HAANDKLISTRERIET

OVERTRYKKERIET, STENTRYKKERIET

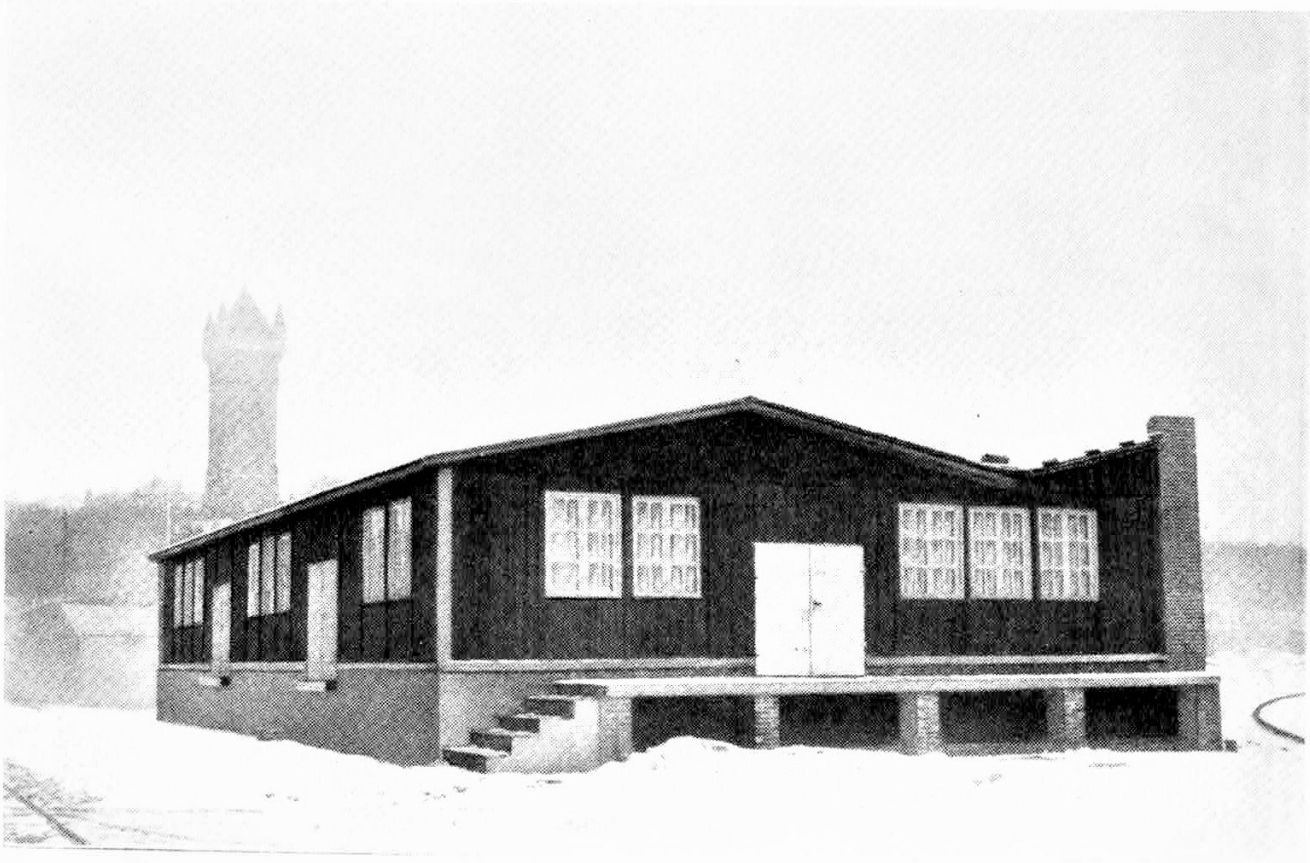
OFFSETMASKINER, STENTRYKKERIET

OFFSETMASKINER, STENTRYKKERIET

ET HJØRNE AF LAGERET

PAKHUS PAA HAVNEN

A/S Esbjerg litografiske Etablissement & STENTRYKKERI

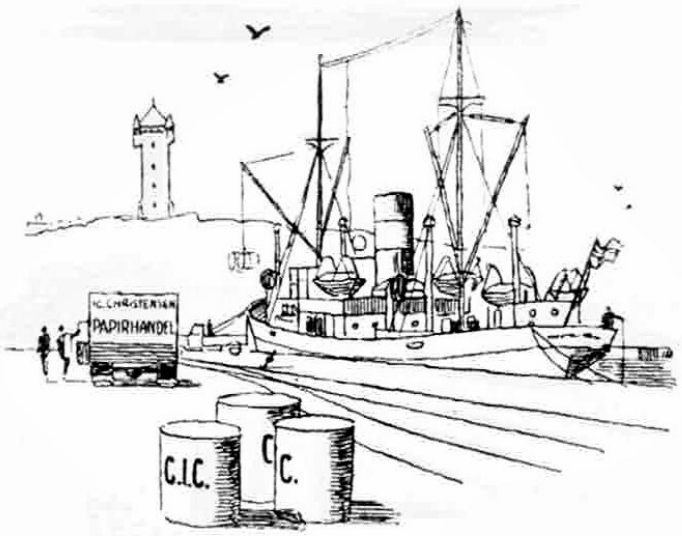
Foraaret, den 12. April 1897 startedes dette Firma af Bogbinder Chr. Prange i Englandsgade 5. Efter at Selskabet flere Gange havde skiftet Ejere, overgik det i 1901 til et Aktieselskab med Litograf O. Wentzel som Direktør. Senere — den 21. Maj 1917 — blev det, efter en omskiftende Tilværelse, overtaget af Aktieselskabet C. I. Christensen som Datterselskab. Grosserer C. I. Christensen blev Direktør og Grosserer J. Chr. Jersø og Chr. Henriksen indtraadte i Bestyrelsen. Selskabets tekniske Ledelse blev overdraget Chr. Henriksen. Samme Aar flyttedes Virksomheden til Skolegade 12 o. G. Driftsleder Chr. Henriksen, der døde den 10. November 1938, var en enestaaende behagelig Medarbejder. Sin Uddannelse fik han hos Hagen & Sievertsen i Odense. I en tidlig Alder drog han paa Valsen til Slesvig, Tyskland, Holland og Schweitz, hvor han bosatte sig. Skønt Chr. Henriksen hørte til den gode, gamle Haandværkertype, som var vant til arbejde med gamle Maskintyper, kunde han gaa med til en gennemgribende Modernisering af alt Materiel. De gamle Maskintyper var forældede og kunde langt fra klare sig i Konkurrencen. Derfor var en fuldstændig Omstilling nødvendig, idet Kapaciteten af de nye Maskiner var betydelig større. Nye Hjælpemidler blev fremskaffet — og Produktionen blev forøget — saa den stadige Efterspørgsel kunde tilfredsstilles. Skønt Pladsforholdene stadig er smaa — og en tiltrængt Udvidelse absolut paakrævet — vilde der forlængst været bygget, saafremt Myndighederne ikke havde lagt Hindringer i Vejen med Byggerestriktioner. I 1929 blev den første Offsetpresse købt, hvorefter de øvrige Maskiner blev udskiftet. I Dag staar der 3 fuldt moderne Offsetmaskiner. Hensigten med Overtagelsen af Selskabet var at supplere C. I. Christensens Virksomhed. Man kunde nu fremstille lito-

graferede og stentrykte Tryksager til egne Fabrikationsartikler. Samtidig ansaa man det for vigtigt, at Esbjerg kunde beholde et Stentrykkeri. Efter Chr. Henriksens Død 1938 overførtes Ledelsen til dennes Søn, som paa dygtig og initiativrig Maade har klaret Vanskelighederne. Idag staar der til Kundernes Raadighed en dygtig Medarbejderstab, som vil gøre alt for at løse de Opgaver, der maatte blive forelagt dem; og der er ingen Tvivl om, at med de Krav, Fremtiden vil stille til moderne flatterende Indpakninger, vil Esbjerg og hele Sydvestjylland have Brug for en saadan Virksomhed. Grosserer Christensens Ide med at bevare Stentrykkeriet i Esbjerg har vist sig at være rigtig, idet mange Esbjerg Firmaer lader sig betjene herfra; dog ikke blot i Esbjerg, men over hele Landet er der store Forretninger, som igennem mange Aar har gjort Brug af Esbjerg Stentrykkeri.

Livets Maal

1. Oktober 1943 bragte »Vestkysten« et Interview med C. I. Christensen, hvor han bl. a. udtalte sig om Begrebet: Penge. — »Rigdom har jeg aldrig tragtet efter. Mit Maal var at faa en solid Forretning, hvor jeg kunde svare enhver sit, og det lykkedes. Jeg har ogsaa haft den Lykke at kunne oparbejde og bevare en god Kundekreds, og det har ogsaa været et Maal, men Penge — nej, de der bygger sit Liv alene paa Penge, bygger paa Sand. Den Dag, da man ligger i sin Kiste, er det en anden Værdimaaler, der bruges.« Den gamle Grosserer slutter med at sige: For mit Vedkommende kan jeg nedlægge mit Scepter roligt. Jeg har saa mange trofaste Folk, der vil føle det som en Ære, at fortsætte Firmaet paa samme Maade som hidtil. Det er ikke vemodigt at staa og se til, naar man er færdig. Jeg saa i en Fabrik engang, at den aldrende Chef kom gennem Afdelingerne med Kalot paa Hovedet, og han syntes at fryde sig over at være udenfor det hele. — »Er det ikke vemodigt for Dem«, spurgte jeg ham. »Nej», lød hans sikre Svar, »det er lykkeligt at kunne undværes, naar man kan se, at Slægten vil gaa endnu et Skridt frem.« — »Jeg har det paa samme Maade. det vilde være en forfærdelig Sorg, hvis jeg ikke kunde aflevere Firmaet i god Stand til Efterslægten.« Er De en lykkelig Mand? »Jeg har Lov at sige, at min Gerning er lykkedes, og jeg staar i Dag ganske uforstaaende overfor, at jeg er fundet værdig til at staa paa den Plads, der er mig betroet. Jeg maa udtrykke det saaledes: Soli Deo Gloria (Gud alene Æren). Den Livserfaring, jeg har faaet, er den, at det, Mennesket skal tragte efter, skal være: Ikke Penge — men Visdom i Hjertet. Jeg haaber, at Skæbnen i Fremtiden vil gaa skaansomt frem, saa Stranden ikke bliver for mørk af Vrag.«

50 Aar er gaaet — og med disse Linier vil vi gerne benytte Lejligheden til at sige alle vore trofaste Kunder en hjertelig Tak for Tillid, Forstaaelse og Trofasthed.

Det er vort Haab, at Fremtiden vil bringe den Lykke og Fremgang for hele det danske Erhvervsliv, som vi alle saa oprigtigt ønsker.

AKTIESELSKABET

C. J. CHRISTENSENS PAPIRHANDEL